

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut mezinárodních studií

Bakalářská práce

2024

Dorota Jančíková

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut mezinárodních studií

**Mediální analýza debaty o pozitivních opatřeních
a jejich dopadu na Američany asijského původu**

Bakalářská práce

Autorka práce: Dorota Jančíková

Studijní program: Teritoriální studia

Vedoucí práce: Mgr. Ing. Magdalena Fířtová, Ph.D.

Rok obhajoby: 2024

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracovala samostatně a použila jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 29. července 2024

Dorota Jančíková

Bibliografický záznam

JANČÍKOVÁ, Dorota. *Mediální analýza debaty o pozitivních opatřeních a jejich dopadu na Američany asijského původu*. Praha, 2024. 40 s. Bakalářská práce (Bc). Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut mezinárodních studií. Vedoucí bakalářské práce Mgr. Ing. Magdalena Fiřtová, Ph.D.

Rozsah práce: 61 789 znaků

Abstrakt

Tato bakalářská práce se zabývá mediální debatou o pozitivních opatřeních, zaměřenou na asijsko-americkou menšinu. Zkoumá vzorek článků ze dvou deníků, The New York Times a The Wall Street Journal, přičemž se zaměřuje na období okolo rozsudku Nejvyššího soudu ve věci *Students for Fair Admissions v. Harvard*. K analýze těchto článků práce využívá obsahovou analýzu a teorii rámcování. Práce nejprve shrnuje kontext debaty, historický vývoj pozitivních opatření a jejich dopad na Američany asijského původu. Dále popisuje teoretické ukotvení práce a metodologický postup, který byl použit pro analýzu. Výsledky analýzy naznačují, že Američané asijského původu jsou v mediálním diskurzu převážně prezentováni jako oběti pozitivních opatření a že tato opatření jsou celkově rámována negativně. Negativní rámování může mít vliv na veřejné mínění o této problematice.

Abstract

This bachelor's thesis examines the media debate on affirmative action aimed at the Asian-American minority. It examines a sample of articles from two newspapers, The New York Times and The Wall Street Journal, focusing on the period surrounding the Supreme Court's ruling in *Students for Fair Admissions v. Harvard*. The thesis uses the method of content analysis and framing theory to analyze these articles. The thesis first summarizes the context of the debate, the historical development of affirmative action, and its impact on Asian Americans. It then details the theoretical framework and methodological approach that was used for the analysis. The results of the analysis suggest that Asian Americans are predominantly presented in media discourse as victims of affirmative action and that affirmative action is framed negatively overall. This negative framing may influence the public perception on this issue.

Klíčová slova

Pozitivní opatření, affirmative action, mediální analýza, teorie rámování, Students for Fair Admission v. Harvard, Američané asijského původu

Keywords

Affirmative action, media analysis, framing theory, Students for Fair Admission v. Harvard, Asian Americans

Title

A media analysis of the affirmative action debate and its impact on Asian Americans

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala Mgr. Ing. Magdaleně Fířtové, Ph.D. za nápomocné rady, trpělivost a podporu při psané této bakalářské práci.

Obsah

ÚVOD	2
1. KONTEXT DEBATY	8
1.1 Historie pozitivních opatření na univerzitách	8
1.2 Aktuální debata	10
2. TEORETICKO-METODOLOGICKÁ ČÁST	14
2.1 Teorie rámování	14
2.2 Historický vývoj rámování pozitivních opatření	16
2.3 Obsahová analýza	18
2.4 Proces výzkumu	19
3 VÝSLEDKY ANALÝZY	23
3.1 Rámec meritokracie	27
3.2 Rámec socioekonomický	29
3.3 Rámec diverzity	31
ZÁVĚR	32
SUMMARY	34
POUŽITÉ ZDROJE	36

Úvod

Otázka pozitivních opatření (anglicky *affirmative action*) na amerických univerzitách je ve Spojených státech amerických již dlouho kontroverzním tématem. Diskutuje se o oprávněnosti použití této politiky s ohledem na rovnost, její spravedlnost a snahy se vyrovnat s historií diskriminace určitých menšin. Pozitivní opatření vznikla za účelem vytvoření rovnosti v americké společnosti. Cílem bylo napomoci menšinám v minulosti systematicky potlačovaným. V době svého zavedení na počátku 60. let 20. století cílila tato politika především na Afroameričany a ženy, kteří byli historicky znevýhodněni.

V posledních letech se však začala věnovat zvýšená pozornost tomu, jakým způsobem ovlivňuje politika pozitivních opatření Američany asijského původu, kteří se ucházejí o studium na univerzitách. Důvodem je především soudní případ *Students for Fair Admissions v. Harvard*, jemuž se v médiích dostalo mnoho pozornosti. Příklad se dostal až k Nejvyššímu soudu, kdy se asijsko-američtí uchazeči o studium soudili ve věci údajného nespravedlivého dopadu této politiky. Tím se otevřela široká debata o negativních dopadech politiky pozitivních opatření na asijsko-americkou minoritu.

Pozitivní opatření neboli politika narovnávání příležitostí je prezentována různými způsoby v závislosti i na ideologickém postoji médií. Tím je ještě více v této debatě polarizovaná reprezentace asijsko-americké menšiny. Na jedné straně je často prezentována jako modelová menšina, která dosahuje vysokých akademických úspěchů, což vede k názoru, že nepotřebuje žádnou formu pozitivních opatření. Na druhé straně však existují argumenty, že jsou nespravedlivě znevýhodňováni politikou, která by měla sloužit k odstranění historických nerovností minorit.¹

Politicky rozdělené téma, jako je debata o pozitivních opatření, lze zkoumat několika způsoby. Pro svou práci jsem si vybrala formu mediální analýzy, jejímž prostřednictvím jsem zkoumala, jak je debata o pozitivních opatřeních prezentována v médiích. K tomu jsem použila navíc obsahovou analýzu spolu s teorií rámování. Teorie rámování je obzvláště vhodná v případech, jako je tento, kdy se jedná o velmi polarizovanou politickou debatu.²

---

¹ Julie J. Park a Amy Liu, „Interest Convergence or Divergence? A Critical Race Analysis of Asian Americans, Meritocracy, and Critical Mass in the Affirmative Action Debate“, *The Journal of Higher Education* 85, č. 1 (2014): 37, <https://doi.org/10.1080/00221546.2014.11777318> (staženo 25. května 2024).

² Robert M. Entman, „Framing: Toward Clarification of a Fractured Paradigm“, *Journal of Communication* 43, č. 4 (1993): 51, <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.1993.tb01304.x> (staženo 1. března 2024).

Moje bakalářská práce zkoumá dva americké deníky *The New York Times* a *The Wall Street Journal* v období vynesení rozsudku soudu v případě *Students for Fair Admissions v. Harvard*, a především, jakým způsobem média v daném období rámovala téma pozitivních opatření, se zaměřením na Američany asijského původu. Za účelem mediální analýzy si kladu následující výzkumné otázky: Jakým způsobem byla rámována debata o pozitivních opatřeních v období kolem rozsudku *Students for Fair Admission v. Harvard*? Jakým způsobem byli v debatě rámováni Američani asijského původu?

Bakalářská práce je rozdělena do čtyř částí. Nejdříve uvádím kontext debaty o pozitivních opatřeních, jejich historii a aktuální debatu. Ve druhé kapitole se zabývám teoretickým ukotvením práce a metodologií. Ve třetí kapitole již překládám výsledky mé mediální analýzy a specifika jednotlivých identifikovaných rámců. V závěru shrnuji má zjištění a odpovídám na výzkumnou otázku.

Rozbor literatury

K sepsání této bakalářské práce jsem pracovala, jak s primárními zdroji, tak se sekundárními zdroji. Moje práce se zabývá mediální analýzou polarizované debaty, proto jsou mými primárními zdroji přímo novinové články. Čerpala jsem ze článků z deníků *The New York Times* a *The Wall Street Journal*. Dále jsem pracovala především se sekundárními zdroji. Jako sekundární zdroje mi sloužily knihy, novinové články a především akademické články. Dále je představím podrobněji.

V českých zdrojích se tematika pozitivních opatření na amerických univerzitách téměř nevyskytuje. Téma se vyskytuje především jen v právním prostředí, příkladem jsou články Heleny Petrův³ a Tomáše Kamína⁴, které mi pomohly s překlady pojmů v mé práci. Z důvodu nedostatečného pokrytí tématu v českých zdrojích jsem pracovala především se zahraničními zdroji. Téma pozitivních opatření je především v amerických zdrojích velmi hojně pokrytým tématem.

K sepsání historie tématu jsem využila knihu *The Affirmative Action Puzzle: A Living History from Reconstruction to Today*. V této knize Melvin I. Urofsky přehledně popisuje vznik pozitivních opatření, což mi pomohlo ke shrnutí vývoje této politiky. Dalším důležitým knižním zdrojem mé práce byla kniha *Making Sense of Affirmative Action* od Kaspera Lippert-

---

³ Helena Petrův, „Kruh americké koncepce rovnosti (od diskriminace menšin k diskriminaci většiny)“, *Právník* 147, č. 10 (2008): 1091, (staženo 1. dubna 2024).

⁴ Tomáš Kamín, „Affirmative Action – obrácená forma diskriminace?“, *Časopis pro právní vědu a praxi* 9, č.4 (2001): 378–384, <https://journals.muni.cz/cpvp/article/view/8368/7521> (staženo 1. března 2024).

Rasmussena. V knize autor vymezuje, co vlastně jsou pozitivní opatření a jaké jsou její formy. Rasmussen ve své knize čtenářům předkládá komplexní analýzu těchto opatření a zkoumá jejich základy a praktické důsledky. Za hlavní přednost knihy považuji schopnost autora vést vyváženou debatu. Ve svém díle píše nejen o pozitivních, ale i o negativních, sporných aspektech politiky pozitivních opatření. Jako například o dopadech na lidi, kteří z opatření nemají žádný benefit. Zároveň však píše i o stigmatizaci, kterou mohou prožívat lidé benefitující z této politiky. Jako hlavní významný přínos knihy vidím schopnost autora vyvážit protikladné argumenty debaty, což reflektuje nejednotnost debaty o pozitivních opatřeních.

Teoretické východisko mé práce vyplývá z teorie rámování. Jako klíčový zdroj mi k tématu posloužil akademický článek *Framing: Towards Clarification of a Fractured Paradigm* od Roberta M. Entmana a kniha *Don't Think of an Elephant!: Know Your Values and Frame the Debate*. Entman ve svém akademickém článku definuje rámování a popisuje, jakým způsobem vybíráme a zdůrazňujeme určité aspekty reality, aby se zjednodušila a usnadnila interpretace složitých témat. Podle Entmana rámování zahrnuje čtyři klíčové funkce: definici problému, identifikaci příčin, morální hodnocení a návrh řešení.⁵ V knize autor George Lakoff srozumitelně vysvětluje koncept rámování a ukazuje, jakým způsobem je využíván v politické debatě k ovlivnění veřejného mínění.

Metodologické ukotvení mé práce je v obsahové analýze článků, proto mi k této části pomohly knihy *Metody výzkumu médií* od Tomáše Trampoty a Martiny Vojtěchovské a *Content Analysis: An Introduction to Its Methodology* od Klause Krippenforffa. Knihy popisují, jakým způsobem můžeme média zkoumat a jak ve výzkumu postupovat.

K pochopení problematiky tématu pozitivních opatření mi sloužily především akademické články. Obecně se dříve akademické výzkumy věnovaly více férovosti pozitivních opatření nežli dopadu na Američany asijského původu. V poslední době se v akademických článcích však objevil zájem i o problematiku z tohoto úhlu. Příkladem je článek *The Mere Mention of Asians in Affirmative Action* od Jennifer Lee a Van C. Trana, který přímo reflektuje fakt, že asijsko-americká menšina je v debatách často opomínána. Dalším užitečným zdrojem byl článek *Multicultural Anti-Racism: Anti-Blackness and Asian Americans in Students for Fair Admissions v. Harvard* od Corinne Mitsuye Sugino, který se zaměřuje na soudní spor *Students for Fair Admissions v. Harvard* stejně jako já v této práci. Nejedná se však o mediální analýzu, ale poskytuje pohled na dopady na asijsko-americkou komunitu. Dalším důležitým zdrojem byl

---

⁵ Robert M. Entman, „Framing Towards Clarification of Fractured Paradigm“, *Journal of Communication* 43, č. 4 (1993): 52, <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.1993.tb01304.x> (staženo 1. března 2024).

článek *A Critical Analysis of Media Discourse on Affirmative Action and Asian Americans* od Samuela D. Museuse a spol. V tomto článku se akademici zabývali mylnými představami o asijsko-americké menšině a snaží se je vyvrátit. Článek mi pomohl k argumentaci k mé vlastní analýze.

Žádná z prací však nepracuje dostatečně s tím, jak mainstreamová média rámovala pozitivní opatření v období kolem rozsudku v případě *Students for Fair Admissions v. Harvard* se zaměřením na asijsko-americkou minoritu. Proto jsem se rozhodla téma pokrýt.

Terminologie

V mé práci vycházím téměř jen z anglických zdrojů, proto je důležité si definovat několik základních pojmů. A také jejich český překlad. Klíčovým pojmem práce je „pozitivní opatření“ neboli anglicky *affirmative action*. V knize *Making Sense Of Affirmative Action* se používá definice od Roberta Fullinwidera, který pozitivní opatření definuje jako:

„Něco můžeme považovat za pozitivní opatření pouze a tehdy, pokud se jedná o pozitivní kroky přijaté za účelem zvýšení zastoupení žen a menšin v oblastech, jako je zaměstnání a vzdělání, ze kterých byly historicky vyloučeny.“⁶

Zjednodušeně se v případě pozitivních opatření na amerických univerzitách jedná o snahu vyrovnat se s historickou diskriminací určitých menšin. Pozitivní opatření má za cíl podporovat studenty z etnických menšin a snaží se narovnat jejich příležitosti.

Důležité je také definovat pojem „diskriminace“, který je úzce spjat s problematikou pozitivních opatření. Pozitivní opatření představuje úsilí k překonání historické a institucionální diskriminace. V knize *Rovnost a diskriminace* je diskriminace definována jako:

„[Diskriminace je] rozlišení zatěžující určitou skupinu osob, ať již s ohledem na zakázané kritérium nebo s ohledem na způsob, jakým je tohoto rozlišování dosahováno nebo jak je v praxi realizováno“.⁷

Ve Spojených státech amerických, kde se celá debata mé práce odehrává, se za menšinu považuje skupina odlišená od většiny především na základě barvy pleti nebo rasy. Pozitivní opatření berou ohledy i na minority například národnostní či náboženské. Často se do debaty o pozitivním opatření řadí i ženy jako menšina. Moje práce se však bude zaměřovat jen na

---

⁶ Kasper Lippert-Rasmussen, *Making Sense of Affirmative Action* (New York: Oxford University Press, 2020), 3.

⁷ Michal Bobek, Pavla Boučková a Zdeněk Kühn, *Rovnost a diskriminace* (Praha: Beck, 2007), 38.

minority rasové a etnické. Vzhledem k debatě na amerických vysokých školách, kde se pozitivní opatření vztahují především na rasu studentů.

Dále bych chtěla stručně vysvětlit, proč jsem si za český překlad *affirmative action* zvolila „pozitivní opatření“ namísto „pozitivní diskriminace“. Pojem *affirmative action* se často do češtiny překládá jako „pozitivní diskriminace“ namísto „pozitivního opatření“. Je to také tím, že se jedná o politiku přítomnou především v americkém prostředí, odkud pochází. V českých zdrojích pochopitelně není příliš diskutovaná, a proto není jednoduché pojem přeložit. V různých českých zdrojích jsem se setkala i s přímým překladem *affirmative action* jako afirmativní akce. Například v článku Heleny Petřův z deníku *Právník*, kde se téma řeší z právní perspektivy.⁸

I když z hlediska češtiny by byl pojem „pozitivní diskriminace“ lépe pochopitelný, nezvolila jsem jej. Především z důvodu, že slovo „diskriminace“ má negativní konotaci. V rámci mé práce, ve které se soustředím na analýzu debaty v médiích, dávám velký důraz na použitý jazyk v polarizované debatě. Přeložení *affirmative action* jako „pozitivní diskriminace“ by vedlo k přiklonění se na jednu stranu polarizované debaty. Postavila bych se nepřímo do pozice odpůrce politiky pozitivního opatření a označila bych ji za diskriminační politiku. Přeložením anglického pojmu jako pozitivní opatření bych se chtěla této polarizaci vyhnout.

Tématu překladu se ve své práci okrajově věnuje i český sociolog Tomáš Kamín ve své publikaci *Affirmative Action - obrácená forma diskriminace?*. Zde o termínu „pozitivní diskriminace“ pojednává jako o nesmyslném a za lepší pojetí v češtině považuje termín politika narovnávání příležitostí.⁹

Podrobně se problematika řeší také ve článku *Pozitivní diskriminace — oxymóron, anebo legitimní odborný termín? Pokus o rehabilitaci pojmového konceptu*, který odkazuje na několik českých autorů konceptualizujících problém překladu „pozitivní diskriminace“. Jmenované české slovní spojení samo o sobě již nese negativní konotaci.¹⁰ Což představuje problém v případě debaty o pozitivních opatřeních, kdy se jedná o nejednotnou politickou debatu, obsahující různé názory.

---

⁸ Helena Petřův, „Kruh americké koncepce rovnosti (od diskriminace menšin k diskriminaci většiny)“, *Právník* 147, č. 10 (2008): 1091, (staženo 1. dubna 2024).

⁹ Tomáš Kamín, „Affirmative Action - obrácená forma diskriminace?“, *Časopis pro právní vědu a praxi* 9, č.4 (2001): 378–384, <https://journals.muni.cz/cpvp/article/view/8368/7521> (staženo 1. března 2024).

¹⁰ Josef Vošmik, „Pozitivní diskriminace — oxymorón, anebo legitimní termín? Pokus o rehabilitaci pojmového konceptu.“, *Fórum sociální práce*, č. 1 (2021): 61–86, <http://hdl.handle.net/20.500.11956/128388> (staženo 1. dubna 2024).

Analýza práce potvrzuje, že v posledních letech se častěji používá spojení pozitivní opatření a uvádění termínů pozitivní diskriminace stejně jako afirmativní akce upadá. Cílem této práce není detailně zkoumat lingvistickou problematiku do detailu, ovšem stručné zdůvodnění zvoleného pojmu „pozitivní opatření“ považuji za potřebné.

1. Kontext debaty

1.1 Historie pozitivních opatření na univerzitách

Novodobá politika pozitivních opatření se objevila v 60. letech 20. století během hnutí za občanská práva jako reakce na historickou systematickou diskriminaci, které čelili členové rasových a etnických minorit, plus ženy, v oblastech vzdělání a zaměstnání. Pojem pozitivních opatření, jak ho známe dnes, se začal plošně používat v roce 1961. Americký prezident John F. Kennedy podepsal výkonné nařízení 10925 (*Executive Order 10925*) k 6. březnu 1961 ustavující Prezidentský výbor pro rovné pracovní příležitosti v rámci výkonné složky, které mělo dohlížet a předcházet rasové diskriminaci na trhu práce.¹¹ Nové nařízení jasně formulovalo a podporovalo politiku pozitivních opatření.¹² Avšak navzdory tomu, že se prezidentova administrativa snažila nařízení prezentovat jako významný pokrok pro rovnost ve Spojených státech amerických, většina společnosti ho uznala spíše pouze jako symbolický nežli fakticky významný. Toto nařízení bylo později rozšířeno prezidentem Lyndon B. Johnsonem na jakoukoliv federálně financovanou instituci.

Dalším důležitým milníkem v historii politiky pozitivních opatření bylo přijetí Zákona o občanských právech k roku 1964. Zákon podepsal následovník J. F. Kennedyho – prezident L. B. Johnson k 2. červenci 1964.¹³ Tímto byla právně zakázána diskriminace na základě rasy, barvy pleti, náboženství, pohlaví nebo národnostního původu.¹⁴

Vývoj politiky pozitivních opatření začal odstraňováním segregace za pomoci soudních rozhodnutí a zákonodárné činnosti Kongresu. Postupně se tato politika rozšířila do oblasti vzdělávání a pracovního trhu, kde se začala využívat metoda preferenčního zacházení. V americké společnosti začalo také docházet ke změně, kdy s přímým uplatňováním pozitivních opatření přichází nová éra chápání rovnosti a diskriminace. V dalších desetiletích se situace projevila v několika případech. Žalobci v soudních sporech nebyli již jen Afroameričané neboli příslušníci menšiny v USA. Nyní se začínají cítit potlačováni i členové bělošské většiny.¹⁵

V 70. letech 20. století se mnoho amerických univerzit ocitlo pod tlakem nejasných požadavků ze strany federální vlády, která vyžadovala zaměstnávání vyššího počtu menšin, aby

---

¹¹ „History of Executive Order 11246“, U.S. Department of Labor, <https://www.dol.gov/agencies/ofcep/about/executive-order-11246-history> (staženo 10. dubna 2024).

¹² Helena Petrův, „Kruh americké koncepce rovnosti (od diskriminace menšin k diskriminaci většiny)“, *Právník* 147, č. 10 (2008): 1091, (staženo 1. dubna 2024).

¹³ Melvin I. Urofsky, *The Affirmative Action Puzzle: A Living History from Reconstruction to Today* (Knopf Doubleday Publishing Group, 2020), 42.

¹⁴ „Legal Highlight: The Civil Rights Act of 1964“, U.S. Department of Labor, <https://www.dol.gov/agencies/oasam/civil-rights-center/statutes/civil-rights-act-of-1964> (staženo 10. dubna 2024).

¹⁵ Samuel Leiter a William M. Leiter, *Affirmative action in antidiscrimination law and policy an overview and synthesis* (Albany: State University of New York Press, 2011), 131–134.

univerzity lépe odrážely složení americké populace. Jedním z prvních přelomových případů tohoto typu bylo rozhodnutí Nejvyššího soudu Spojených států v *Regents University of California vs. Bakke* v roce 1978. Na soud se odvolal bílý Američan Allan Bakke tvrdící, že se nedostal na univerzitu kvůli barvě své pleti. Zpochybněná univerzita University of California, Davis Medical School vyhradila šestnáct míst ze sta pro minoritní uchazeče o studium, neboli dle definice univerzity: Afroameričany, potomky původního amerického obyvatelstva a studenty asijského a hispánského původu. Někteří minoritní členové, kteří byli na univerzitu přijati, získali méně bodů v přijímacím řízení než bělošští uchazeči, kterým bylo přijetí odmítnuto. Allan Bakke se odvolával na porušení ústavního práva o rovném zacházení k přístupu ke studiu financovaném z federálních financí.¹⁶

Nejvyšší soud nakonec v rozsudku rozhodl ve prospěch univerzity. Rozhodování soudců ale nebylo jednotné. Nakonec rozhodl soudce Lewis Powell. Ten zaujal stanovisko, že použití pozitivních opatření na univerzitách má pozitivní dopad. Politika pozitivních opatření pomůže vytvořit více diverzní akademické prostředí – *diverse student body*. A je tudíž příznivá i v celostátním zájmu. Na jednu stranu se rozhodlo, že pozitivní opatření jsou zákonná v případě, že jsou dostatečně obhájena. Avšak aplikace kvót, které byly v tomto případě na univerzitě uplatněny, je považována za protiprávní podle Čtrnáctého dodatku Ústavy.¹⁷

Po rozhodnutí Nejvyššího soudu byly stále více prosazovány argumenty pro pozitivní opatření, které zdůrazňovaly význam diverzity, a to jak z právního, tak i z morálního hlediska. Z právního rozhodnutí vzešlo několik důležitých zásad. Vytváří se právní podnět pro využití pozitivních opatření k překonání historické diskriminace menšin a podpoření diverzity kolektivu jako základní hodnoty vzdělání. Rasa kandidáta na univerzitu již nemůže v přijímacím řízení být použita jako jediný faktor k přijetí. Ale může být jedním z faktorů pro přijetí studenta.¹⁸

Další důležitý případ týkající se politiky pozitivních opatření na univerzitách se odehrál v roce 2003. V té době se dostaly k Nejvyššímu soudu dva podobné případy. *Grutter vs. Bollinger* a *Gratz vs. Bollinger*, případy, ve kterých došlo k zohledňování rasy v přijímacím řízení na Michigenské univerzitě. Žalobci, dva bílí studenti, se v obou případech odkazovali na argument obrácené diskriminace (*reverse discrimination*).

Teprve rozhodnutí Nejvyššího soudu v těchto případech stanovilo pravidlo platné pro celé Spojené státy americké, které umožnilo univerzitám zohledňovat rasu při přijímacím řízení na univerzity. Celkově vyjádření Nejvyššího soudu vedlo k podpoře pozitivních opatření, i když stále s omezením. Bylo zakázáno přidělování bodů na základě rasy žadatelům o studium, protože to příliš připomíná systém kvót, které jsou nezákonné.¹⁹

---

¹⁶ Ibid.

¹⁷ Fred L. Pincus, *Reverse Discrimination: Dismantling the Myth* (Lynne Rienner Pub: 2003), 29–31.

¹⁸ Kasper Lippert-Rasmussen, *Making Sense of Affirmative Action* (New York: Oxford University Press, 2020), 124–126.

¹⁹ Fred L. Pincus, *Reverse Discrimination: Dismantling the Myth* (Lynne Rienner Pub: 2003), 30–33.

V posledních 20 letech kontroverze používání pozitivních opatření na univerzitách nadále narůstá. V roce 2013 se k Nejvyššímu soudu dostal jeden z nejvýznamnějších případů – známý jako *Fisher vs. University of Texas*. V tomto případě se bílá studentka Abigail Fisher odvolávala k Nejvyššímu soudu s tvrzením, že nebyla přijata na univerzitu kvůli své barvě pleti. Nejvyšší soud opět potvrdil, že dosažení diverzity ve vzdělávání je zásadním státním zájmem. Soudci připustili, že zohlednění rasy studenta při přijímacím řízení je v pozitivním zájmu společnosti, pokud to přispěje k vyšší diverzitě akademického prostředí.²⁰ Soud se tímto opět odkázal na názory soudce Lewise Powella z roku 1978 a současně zdůraznil důležitost úzce zaměřených pozitivních opatření. Argument diverzity se stal novým kladným argumentem pro ta to opatření na amerických univerzitách.²¹

1.2 Aktuální debata

Diskuze ohledně pozitivních opatření na amerických univerzitách se v posledních letech stala předmětem zvýšené pozornosti. Téma je velmi aktuální především kvůli poslednímu soudnímu případu na úrovni Nejvyššího amerického soudu - *Students for Fair Admissions v. Harvard*. Rozsudek vyneseny 29. června 2023 nařídil univerzitám jak veřejným, tak soukromým, že při rozhodování o přijetí studentů na své univerzity nesmějí brát v úvahu jejich rasu.²²

*Students for Fair Admission*²³ (ve zkratce SFFA) je nezisková organizace vytvořena v roce 2014 konzervativním aktivistou Edwardem Blumem. Skupina se skládá z vysoce kvalifikovaných studentů, kterým bylo v nedávné době odmítnuto přijetí na Harvardskou univerzitu. Organizace, která žalobu podala již v roce 2014, kritizuje Harvardskou univerzitu za to, že při přijímacích řízeních zohledňuje rasu budoucích studentů jako jeden z faktorů.²⁴ SFFA argumentuje tím, že tato politika přijímání diskriminuje především Američany asijského původu. SFFA tvrdí, že na studenty americko-asijského původu jsou kladeny vyšší standardy než na jiné uchazeče. Čímž porušují Zákon o občanských právech z roku 1964 (Civil Rights

---

²⁰ „Fisher v. University of Texas“, *Oyez*, www.oyez.org/cases/2012/11-345 (staženo 1. dubna 2024).

²¹ Melvin I. Urofsky, *The Affirmative Action Puzzle: A Living History from Reconstruction to Today* (Knopf Doubleday Publishing Group, 2020), 426–429.

²² Chrissy Stroop, „Democrats and the media enable Supreme Court to strip Americans’ rights“, *OpenDemocracy*, 5. července 2023, <https://www.opendemocracy.net/en/5050/supreme-court-democrats-media-must-confront-right-wing-strip-rights-race-university/> (staženo 12. dubna 2024).

²³ Dalo by se přeložit jako *Studenti za spravedlivé přijetí*, ale v tomto případě ponechám název organizace v angličtině.

²⁴ „Our Cases“, Students for Fair Admissions, publikováno 17. listopadu 2014, <https://studentsforfairadmissions.org/project-on-fair-representation-announces-lawsuits-challenging-admissions-policies-at-harvard-univ-and-univ-of-north-carolina-chapel-hill/> (staženo 12. dubna 2024).

Act), tedy znevýhodňují asijsko-americké uchazeče o studium ve prospěch jiných rasových menšin.²⁵

Soudní řízení začalo v roce 2018 a o rok později soud rozhodl ve prospěch Harvardu. Organizace *Students for Fair Admission* se rychle odvolala s cílem dostat případ k Nejvyššímu soudu USA. Odvolávací soud v roce 2020 případ opět přezkoumal a potvrdil původní rozsudek. Na začátku roku 2021 organizace SFFA podala žádost o přezkoumání k Nejvyššímu soudu, který ji nakonec přijal.

Nejvyšší soud nakonec rozhodl ve prospěch *Students for Fair Admission*, 29. června 2023. Hlasování bylo v poměru 6:3 v neprospěch pozitivních opatření na Harvardské univerzitě a Severokarolínské univerzitě. Soud rozhodl, že použití rasy při přijímacích řízeních bude považováno za protiústavní – neboli že jeho použití porušuje Ustanovení o rovné ochraně (Equal Protection Clause of the Fourteenth Amendment) a Hlavu VI Zákona o občanských právech z roku 1964 (Civil Rights Act of 1964). Předseda Nejvyššího soudu John Roberts sepsal většinové stanovisko, v němž uvedl, že přijímací programy univerzit neměly dostatečné ospravedlnění pro použití pozitivních opatření zohledňující rasu. Od této chvíle je jakýkoliv ohled na rasu při přijímacích řízeních považován za protiústavní.²⁶

Nejnovější rozhodnutí ruší precedenty stanovené předchozími případy Nejvyššího soudu, jako například před dvaceti lety v řízení *Grutter v. Bollinger* z roku 2003, které povolovalo omezené přihlížení na rasu uchazeče za účelem vytvoření více rozmanitého prostředí na kampusech univerzit.²⁷

Pro americké univerzity *SFFA v. Harvard* nyní znamená, že musejí přejít na rasově neutrální přijímací řízení. A ačkoliv se rozhodnutí dotýká přímo vysokoškolských institucí, mohlo by v budoucnu ovlivnit i jiná odvětví, kde se zohledňuje rasová příslušnost. Nyní je však bezprostřední právní dopad omezen jen na přijímací řízení na vysokých školách. Rozhodnutí soudu zdůrazňuje do budoucna potřebu rasově neutrálních alternativ při přijímacích řízeních. Soudní rozhodnutí je zásadní pro budoucnost politiky jakýchkoliv pozitivních opatření na

---

²⁵ Corinne Mitsuye Sugino, „Multicultural Anti-Racism: Anti-Blackness and Asian Americans in Students for Fair Admissions V. Harvard“, *Western Journal of Communication* 86, č. 4 (17. června 2022): 423–425, <https://doi.org/10.1080/10570314.2022.2087887> (staženo 1. července 2024).

²⁶ Team Justia News, „Supreme Court Rules Against Affirmative Action“ *Justia News*, 29. června 2023, <https://news.justia.com/supreme-court-rules-against-affirmative-action/> (staženo 1. července 2024).

²⁷ Adam Liptak, „Supreme Court Strikes Down Affirmative Action“ *The New York Times*, 29. června 2023, <https://www.nytimes.com/2023/06/29/us/politics/supreme-court-admissions-affirmative-action-harvard-unc.html> (staženo 1. července 2024).

vysokých školách. Tento verdikt představuje významný posun v tom, jak budou vysoké školy nyní přistupovat k diverzitě a inkluzi na svých institucích.²⁸

1.3 Američané asijského původu a pozitivní opatření

Politika pozitivních opatření je ve Spojených státech amerických již dlouho významnou a kontroverzní politikou, která se původně zaměřovala na nápravu historických křivd, kterým čelili především Afroameričané. V posledních letech se debata kvůli případu *Students for Fair Admission v. Harvard* posunula k většímu zaměření na Američany asijského původu. Do debaty se dostávají složité otázky týkající se spravedlnosti, diskriminace a rozmanitosti ve vysokoškolském vzdělávání. Posun debaty k asijsko-americké menšině je do značné míry způsoben nářky, že politika znevýhodňuje tuto minoritu tím, že na ně klade vyšší akademické nároky ve srovnání s jinými rasovými skupinami.²⁹

Pozitivní opatření na univerzitách byla původně navržena tak, aby řešila nerovnosti mezi rasovými menšinami ve společnosti tím, že poskytne více příležitostí historicky znevýhodněným skupinám, zejména Afroameričanům. Poslední přelomový případ v debatě – *Students for Fair Admission v. Harvard* však do popředí debaty vynesl Američany asijského původu. Mnoho členů této minority má pocit, že jsou na ně kladeny nepřiměřeně vysoké studijní nároky.³⁰

Američané asijského původu se v debatě o pozitivních opatřeních nacházejí v nepříjemné pozici. I když jsou na elitních univerzitách hojně reprezentováni a mají nadprůměrné studijní výsledky, na trhu práce se stále potýkají se značnými překážkami. Jeden z hlavních důvodů je skutečnost, že na rozdíl od bělošské majority nemají stejné sociální zázemí (*cultural pedigree*). A navíc, ačkoli jsou američtí Asiaté nebílou menšinou, nemají z politiky pozitivních opatření žádný prospěch, protože nemají doklad historického znevýhodnění srovnatelného s Afroameričany.³¹

Jedná se o velmi širokou a různorodou menšinu, u níž se pohledy na pozitivní opatření velmi liší. Nedávná studie think tanku *Pew Research Center* poukazuje na tyto rozdílné názory. Zatímco 53 % Američanů asijského původu, kteří jsou s pozitivními opatřeními

---

²⁸ Ibid.

²⁹ Samuel D. Museus, Amy C. Wang, Hannah Hyun White a Vanessa S. Na, „A Critical Analysis of Media Discourse on Affirmative Action and Asian Americans“, *New Directions for Higher Education* 2019, č. 186 (13. června 2019): 16–17, <https://doi.org/10.1002/he.20320> (staženo 15. června 2024).

³⁰ Ibid. 14–15.

³¹ Jennifer Lee a Van C. Tran, „The Mere Mention of Asian Americans in Affirmative Action“, *Sociological Science* 6, (26. září 2019): 570, <https://doi.org/10.15195/v6.a21> (staženo 5. dubna 2024).

obeznámeni, vnímají politiku těchto opatření kladně. Zatímco 76 % je proti využívání pozitivních opatření se zohledněním rasové příslušnosti při přijímání na vysoké školy. Liší se také podpora v závislosti na různých etnických skupinách v rámci asijsko-americké menšiny. Indičtí Američané (60 %) častěji považují pozitivní opatření za přínosné než korejští (50 %), vietnamští (48 %) a čínští Američané (45 %). Postoje se značně liší v závislosti na specifickém kulturním a historickém kontextu každé minoritní skupiny. Také se odlišují názory mezigeneračně. První generace asijských imigrantů vykazuje slabší podporu ve srovnání s pozdějšími generacemi asijských Američanů. Podpora se liší též podle politické příslušnosti, 64 % asijských demokratů podporuje pozitivní opatření, zatímco mezi asijskými republikány je to pouze 32 %. Vzdělání tázaných mělo též velký vliv na názory, přičemž osoby s vyšším vzděláním častěji podporují pozitivní opatření ve srovnání s osobami s nižším vzděláním.³² Výše popsaná data dokládají komplexnost debaty. Názory jsou značně rozdílné i v rámci asijsko-americké minority.

---

³² Neil G. Ruiz, Ziyag Tian a Jens Manuel Krogstad, „Asian Americans Hold Mixed Views Around Affirmative Action“, *Pew Research Center*, 8. června 2023, <https://www.pewresearch.org/race-and-ethnicity/2023/06/08/asian-americans-hold-mixed-views-around-affirmative-action/> (staženo 12. července 2024).

2. Teoreticko-metodologická část

V této kapitole vysvětlím teoretické a metodologické ukotvení mé práce. Nejdříve vysvětluji teoretickou část, v mém případě teorii rámování, kde shrnuji i jakým způsobem bylo téma rámované v minulosti. V další podkapitole představuji metodologickou část práce – obsahovou analýzu. Dále přecházím k popisu mého procesu zkoumání.

2.1 Teorie rámování

Média masivně ovlivňují naše vidění reality. Každý den pro nás vybírají množství událostí, a jelikož je jich mnoho, mohou se věnovat jen zlomku z nich. V určitých obdobích se média více věnují určitým tématům a jiná opomíjí. Proto je důležité pochopit rámování politických otázek, jako jsou pozitivní opatření na amerických univerzitách. Jejich vyznění poté ovlivňuje, jak si politickou diskuzi lidé interpretují a jak se k tématice staví.³³

Na druhou stranu má výhodu v tom, že čtenáři napomůže se v často komplikované problematice orientovat. Novináři nám nemůžou sdělit v článku všechny skutečnosti týkající se daného tématu, a proto se odchyľují k používání rámců ve svých článcích.³⁴

Teorie rámování je jednou z klíčových teorií pro výzkum v oblasti médií. Napomáhá nám pochopit, jakým způsobem média ovlivňují veřejné mínění. Rámování zdůrazňuje určité aspekty problému a opomíjí jiné, čímž vytváří specifické rámce pro vnímání a reakce veřejnosti. Teorie je obzvláště užitečná v politických debatách v médiích, protože nám pomáhá odhalit moc rámců v diskuzi a ukazuje, jak se různé zaujaté strany snaží mít kontrolu nad svým narativem. Analýza těchto rámců nám napomáhá pochopit, jak informace přenášené textem ovlivňují lidské myšlení.³⁵

Obecně uznávaná definice rámování podle Roberta Ertmana zní takto: „Rámování spočívá ve výběru určitých aspektů reality a jejich zdůraznění v komunikačním textu způsobem, který podporuje konkrétní definici problému, jeho příčiny, morální hodnocení a doporučení pro řešení daného problému“. Rámování debat má velký vliv na to, jak čtenář

---

³³ Pan Jinsheng, Zichen Wang, Weihong Qi, Hanjia Lyu a Jiebo Luo, „Understanding Divergent Framing of Supreme Court Controversies: Social Media Vs. News Outlets“, *Ithaca* (18. září 2023): 1, <http://arxiv.org/abs/2309.09508> (staženo 2. července 2024).

³⁴ Robert M. Entman, „Framing Towards Clarification of Fractured Paradigm“, *Journal of Communication* 43, č. 4 (1993): 52, <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.1993.tb01304.x> (staženo 1. března 2024).

³⁵ *Ibid.* 51–52.

jednotlivého média chápe a pamatuje si problémy. Takzvaná schémata (kategorie, stereotypy) jsou shluky myšlenek – určují, jak lidé rámce přijímají a zpracovávají.³⁶

Ve své knize *Don't Think of an Elephant!* George Lakoff rozvíjí principy rámování a zdůrazňuje, jak je změna rámování/přerámování (reframing) závažná pro změnu ve společnosti. V knize zdůrazňuje především použití jazyka. Je velmi důležité, jaká použijeme v debatě slova. Použitý jazyk musí odpovídat našim vlastním názorům a měli bychom se naopak vyhnout výrazům, které používá náš oponent. Pochopení teorie rámování je dle Lakoffa klíčové pro analýzu debaty. Kritické zkoumání mediálního obsahu pomocí teorie rámování nám umožňuje odhalit zaujatost jednotlivých stran debaty, což vede k lepší informovanosti společnosti.³⁷

Teorie rámování je klíčová především v politické debatě. Prostřednictvím rámování v novinových člancích mohou novináři ovlivňovat a měnit způsob, kterým čtenáři interpretují určité informace. Rámce zdůrazňují určité myšlenky, čímž je činí důležitějšími. Tento proces ve čtenáři aktivuje takzvaná kognitivní schémata, která vedou k tomu, že bude publikum vnímat, přemýšlet a rozhodovat se nad tematikou určitým způsobem. Běžný čtenář většinou rámce opomíjí a nepostřehne, ale i tak nás rámce podvědomě ovlivňují.³⁸

V diskuzi o efektu pozitivních opatření na univerzitách můžeme vidět mnoho různorodých názorů. A právě i média hrají významnou roli v tom, jak veřejnost diskuzi vnímá. Proto je v této debatě teorie rámování užitečná. Několik prací již tuto metodu analýzy rámců v debatě pozitivních opatření využilo. Například John D. Richardson ve své práci zkoumá, jakým způsobem určité rámce ve fiktivních člancích ovlivňují podporu pozitivních opatření bělošské majority a afroamerické minority. Jedná se spíše tedy o sociální experiment nežli mediální analýzu, ale teorie rámování je zde uplatněna.³⁹

V dalším článku Clawson a Waltenburg zkoumají, jak mediální rámování rozhodnutí Nejvyššího soudu o pozitivních opatřeních ovlivňuje veřejné mínění bílých Američanů a Afroameričanů. Především tento výzkum ukazuje na rozdílné dopady mediálního rámování na různé rasové skupiny.⁴⁰ Jeden ze článků od Pana Jinshenga a spol. se zabýval rozdílem

---

³⁶ Ibid. 52.

³⁷ George Lakoff, *Don't Think of an Elephant!: Know Your Values and Frame the Debate* (Chelsea Green Publishing Company: 2004), 15–16.

³⁸ Ibid.

³⁹ John D. Richardson, „Switching Social Identities: The Influence of Editorial Framing on Reader Attitudes Toward Affirmative Action and African Americans“, *Communication Research* 32, č. 4 (2005): 503, <https://doi.org/10.1177/0093650205277321> (staženo 1. března 2024).

⁴⁰ Rosalee A. Clawson a Eric N. Waltenburg, „Support For a Supreme Court Affirmative Action Decision: A Story in Black and White“, *American Politics Research* 31, č. 3 (2003), 251–252, <https://doi.org/10.1177/1532673X03251197> (staženo 1. března 2024).

rámování v médiích a na sociálních sítích týkající se debaty o pozitivních opatřeních.⁴¹ Samuel D. Museuse a spol. nepoužili ve svém výzkumu přímo teorii rámování, ale zabývali se mýty ohledně asijsko-americké menšiny v debatě o pozitivních opatřeních vyskytující se v médiích. Jednotlivé argumenty ze článku mi pomohly k lepší mediální analýze mého vzorku článků.⁴²

Mnoho akademických článků s tématem rámování se soustředila spíše na ostatní etnické menšiny než Američany asijského původu. Což je dáno pravděpodobně i tím, že o asijsko-americké minoritě se začalo více mluvit až v roli soudního řízení *SFFA v. Harvard*. Novější akademické články se začínají více soustředit i na asijsko-americkou menšinu.

2.2 Historický vývoj rámování pozitivních opatření

V této podkapitole bych chtěla představit, jakým způsobem byla rámována pozitivní opatření v minulosti. Pro určení a vyhledání mých potencionálních rámců v člancích je to klíčovým krokem.

Jedna z prvních analýz mediálního pokrytí pozitivních opatření je článek od Gamsona a Modigliana, ve kterém zkoumali mediální debatu o pozitivních opatřeních mezi roky 1969 a 1984. Výsledkem jejich zkoumání bylo zjištění, že v té době se nejvíce objevovaly dva takzvané dominantní rámce: Rámec nápravných opatření (*remedial action*) a Rámec žádného zvýhodňování (*no preferential treatment*). Na konci 60. let 19. století se nejvíce vyskytoval Rámec nápravných opatření, který tvrdí, že rasově založené taktiky (*racial concious politicians*) jsou důležité pro vypořádání se s historickou diskriminací rasových menšin. Proti tomu stojí v debatě Rámec žádného zvýhodňování, který v této debatě kritizuje pozitivní opatření a tvrdí, že jakékoliv zohlednění rasy je nespravedlivé.⁴³ Tento rámec se začal více objevovat v polovině 80. let.⁴⁴

Dále se tématem zabýval Entman, který analyzoval mediální pokrytí v roce 1995. Ve svém výzkumu zjistil, že se ve člancích nejvíce vyskytoval Rámec žádného zvýhodňování, který se nyní zaměřoval především na problematiku obrácené diskriminace (*reverse*

---

⁴¹ Pan Jinsheng, Zichen Wang, Weihong Qi, Hanjia Lyu a Jiebo Luo, „Understanding Divergent Framing of Supreme Court Controversies: Social Media Vs. News Outlets“, *Ithaca* (18. září 2023): 1, <http://arxiv.org/abs/2309.09508> (staženo 2. července 2024).

⁴² Samuel D. Museus, Amy C. Wang, Hannah Hyun White a Vanessa S. Na, „A Critical Analysis of Media Discourse on Affirmative Action and Asian Americans“, *New Directions for Higher Education* 2019, č. 186 (13. června 2019): 11, <https://doi.org/10.1002/he.20320> (staženo 15. června 2024).

⁴³ W.A. Gamson a A. Modigliani, „The changing culture of affirmative action“, *Research in Political Sociology* 3 (1987): 137.

⁴⁴ Karen Miksch a Mark Pedelty, „Affirmative Action and the Media: A Mixed Methods Analysis of News Coverage of U.S. Supreme Court Cases“, *University of Houston Law Center* (2011): 13–14, <http://www.law.uh.edu/ihelg/monograph/10-10.pdf> (staženo 10. července 2024).

discrimination). V té době se diskuze rámovala především jako konflikt mezi Afroameričany a bělochy.⁴⁵

V roce 2003 Clawson, Strine a Waltenburg zjistili, že mainstreamová média převážně používala Rámcem žádného zvýhodňování a popisovala pozitivní opatření jako něco, co dává menšinám nespravedlivou výhodu. Dále se v roce 2004 tématem zabýval Richardson a Lancendorfer v období rozhodnutí soudního případu *Grutter v. Bollinger*. Svým výzkumem zjistili, že se čím dál více vyskytuje Rámcem diverzity (*diversity frame*) jako jeden z alternativních přístupů k debatě. Rámcem tvrdí, že rasová a etnická rozmanitost posiluje společnost.⁴⁶

V posledních dvou desetiletích se debata pozitivních opatření přesunula od vnímání problému jako sporu mezi Afroameričany a bělochy k tomu, že nyní jsou součástí debaty především Američané asijského původu.⁴⁷ Důvodem je soudní řízení *Students for Fair Admission v. Harvard*. Asijsko-americká minorita je v debatě vykreslována jako menšina negativně postižena pozitivními opatřeními. Tento argument nyní používají především odpůrci pozitivních opatření.⁴⁸

---

⁴⁵ Robert M. Entman, „Manufacturing discord: Media in the affirmative action debate“, *Harvard International Journal of Press/Politics* 2, č. 4 (1997): 32–51.

⁴⁶ John D. Richardson a Karen M. Lancendorfer, „Framing affirmative action: The influence of race on newspaper editorial responses to the University of Michigan cases“, *Harvard International Journal of Press/Politics* 9, č. 4 (2004), 74, <https://doi.org/10.1177/1081180X04271863> (staženo 1. března 2024).

⁴⁷ Jennifer Lee a Van C. Tran, „The Mere Mention of Asian Americans in Affirmative Action“, *Sociological Science* 6, (26. září 2019): 553, <https://doi.org/10.15195/v6.a21> (staženo 5. dubna 2024).

⁴⁸ Samuel D. Museus, Amy C. Wang, Hannah Hyun White a Vanessa S. Na, „A Critical Analysis of Media Discourse on Affirmative Action and Asian Americans“, *New Directions for Higher Education* 2019, č. 186 (13. června 2019): 11, <https://doi.org/10.1002/he.20320> (staženo 15. června 2024).

2.3 Obsahová analýza

Pro metodologickou část své práce jsem si vybrala obsahovou analýzu. Jedná se o jednu z tradičních podob výzkumu médií. Ve svém výzkumu pracuji s kombinací kvantitativní obsahové analýzy a její kvalitativní formou. Výhodou kvantitativní metody výzkumu je jeho přenosnost a objektivnost. Je možné ji aplikovat nezávisle na výzkumníka. Pomocí získaných počtů neboli dat, poté můžeme jednoduše naše výsledky prezentovat v grafických tabulkách. I kvantitativní forma má své nedostatky, poskytuje nám sice jasné informace, ale neobjasňuje, proč tomu tak je a co z toho vyplývá. Z toho důvodu jsem se rozhodla kombinovat kvantitativní obsahovou analýzu i s jeho kvalitativní formou. Pomocí kvantitativní obsahové analýzy zjistím frekvenci výskytu jednotlivých rámců v člancích. Naopak kvalitativní forma analýzy poskytne určitý vhled do daného kontextu.⁴⁹

Velmi častým důvodem pro použití obsahové analýzy je cíl popsat, jak se kontroverzní téma v námi vybraném médiu vyobrazuje. K tomuto vysvětlení je však potřeba mít i kontext debaty, v mém případě politický.⁵⁰ Ke shrnutí kontextu slouží první kapitola mé práce. Tu budu dále rozvíjet pomocí argumentů v jednotlivých podkapitolách mého výzkumu. Postup mého výzkumu představím v další podkapitole.

Cílem mého výzkumu je zkoumat, jakým způsobem byla rámována debata o pozitivních opatření na univerzitách v období kolem rozhodnutí Nejvyššího soudu USA v případě *Students for Fair Admission v. Harvard*. Dále bych se chtěla zaměřit i na rámování Američanů asijského původu v této debatě. Přesné uvedení výzkumné otázky a průběh mého zkoumání vysvětluji v další kapitole.

---

⁴⁹ Tomáš Trampota a Martina Vojtěchovská, *Metody výzkumu médií* (Portál: 2010), 103–106.

⁵⁰ Klaus Krippendorff, *Content Analysis: An Introduction to Its Methodology* (SAGE, 2004), 30.

2.4 Proces výzkumu

Ke svému výzkumu jsem si vybrala dva významné americké deníky – *The New York Times* a *The Wall Street Journal*. Oba jsou považovány za prestižní noviny (tzv. *broadsheets*).⁵¹ Podle zjištění *Pew Research* mezi Američany napříč demokraty a republikány jsou jednotni v tom, jaké zpravodajské kanály jsou považovány za mainstreamové. Z tištěné zpravodajské sekce jasně vedly dva deníky *The New York Times* a *The Wall Street Journal*.⁵²

Výběr těchto dvou periodik bylo ovlivněn jejich ideologickým zaměřením. I když se u prestižních deníků očekává jejich objektivita, do určité míry jsou stále ideologicky zaměřené. *The New York Times* je obecně považován za více liberální médium, zatímco *The Wall Street Journal* je vnímán jako spíše konzervativní periodikum.⁵³

The New York Times (NYT) je prestižním americkým deníkem. Působí od roku 1851 ve městě New York. Jedná se o jeden z nejoblíbenějších amerických internetových deníků, měsíčně jej navštíví 70 milionů návštěvníků.⁵⁴ Tištěné vydání je největším metropolitním deníkem ve Spojených státech amerických a celkově je třetím největším po *The Wall Street Journal* a *USA Today*. NYT získaly 112 Pulitzerových cen, což je více, než obdržela jakákoliv jiná zpravodajská instituce. Díky svému zpravodajskému a historickému významu jsou považovány za celostátní „noviny rekordů“. Noviny spadají pod společnost *The New York Times Company* vlastněnou Arthurem Ochs Sulzberger Jr., jehož rodina ovládá společnost již od roku 1896. *The New York Times* čtenářům nabízí rubriky, jako jsou zprávy, názorová rubrika, byznys, umění, věda, sport, styl a reportáže.⁵⁵

The Wall Street Journal (WSJ) je jedním z předních amerických deníků, specializující se především na obchodní a finanční zpravodajství. Deník byl založen v roce 1889 Charlesem H. Dowem, Edwardem Jonase a Charlesem Bergstresserem ze společnosti *Dow Jones &*

---

⁵¹ Alexandra Snipes a Cas Mudde, „France’s (Kinder, Gentler) Extremist’: Marine Le Pen, Intersectionality, and Media Framing of Female Populist Radical Right Leaders“, *Politics & Gender* 16, č. 2 (červen 2020): 450, <https://doi.org/10.1017/S1743923X19000370> (staženo 1. července 2024).

⁵² Elisa Shearer a Amy Mitchell, „Broad agreement in U.S. – even among partisans – on which news outlets are part of the ‘mainstream media’“, *Pew Research Center*, 7. května 2021, <https://www.pewresearch.org/short-reads/2021/05/07/broad-agreement-in-u-s-even-among-partisans-on-which-news-outlets-are-part-of-the-mainstream-media/> (staženo 15. června 2024).

⁵³ Alexandra Snipes a Cas Mudde, „France’s (Kinder, Gentler) Extremist’: Marine Le Pen, Intersectionality, and Media Framing of Female Populist Radical Right Leaders“, *Politics & Gender* 16, č. 2 (červen 2020): 450–453, <https://doi.org/10.1017/S1743923X19000370> (staženo 1. července 2024).

⁵⁴ Amy Watson, „Average paid and verified weekday circulation of The New York Times from 2000 to 2023“, *Statista*, 12. května 2024, <https://www.statista.com/statistics/273503/average-paid-weekday-circulation-of-the-new-york-times/> (staženo 1. července 2024).

⁵⁵ „The New York Times“, Roper Center for Public Opinion Research, <https://ropercenter.cornell.edu/new-york-times> (staženo 1. července 2024).

Company. I když se *The Wall Street Journal* na počátku zaměřoval výhradně na obchodní tematiku, postupně rozšířil své články i na politiku, technologii, umění atd. Noviny jsou známy svými redakčními články, které často reprezentují konzervativní názory. Tištěné vydání patří k největším ve Spojených státech, a i v online prostředí je velmi populární. Ve své digitální formě funguje skrze předplatitelské služby, podobně jako *The New York Times*.

K získání článků mé analýzy jsem využila databázi Factiva. Mé zkoumané články jsem vyhledala pomocí filtrů a klíčových slov. Do vyhledávače zdrojů jsem zadala „The New York Times“ a „The Wall Street Journal“, přičemž oba dva zdroje jsou jen jejich tištěná forma. Dále jsem z filtrů hledání odstranila nerelevantní témata pro svůj výzkum, tedy ekonomické zprávy, korporátní / průmyslové zprávy, zprávy o finančním trhu a sportovní sekci zpráv. Poté jsem si určila časový úsek článků. V průběhu vytváření práce jsem zkoušela do databáze psát různá časová období a postupně jsem zjistila, že většina článků se objevila až v době vydání rozsudku Nejvyššího soudu v soudním případě *Students for Fair Admission v. President and Fellows of Harvard College*, tedy 29. června 2023. Jako časový úsek pro mé vyhledávání jsem si stanovila období od 1. května 2023 do 1. srpna 2023. Většina článků však vyšla v červnu a červenci, kdy se o soudním řízení *SFFA v. Harvard* nejvíce mluvilo. A na konec jsem si zvolila klíčová slova pro hledání – mými klíčovými slovy byla „*affirmative action*“ (neboli pozitivní opatření) a „*Asian Americans*“ (Američani asijského původu) a také „*Students for Fair Admission*“. Jednotlivé hesla jsem aplikovala v určitých případech jednotlivě nebo dohromady. Takzvaně jsem zkoušela, jaké typy článků se vyselektují a především kolik se jich objeví. Hned na začátku jsem se setkala s problémem malého počtu článků.

Po aplikaci všech popsaných kroků jsem získala z databáze dohromady 19 článků, z toho 8 z nich bylo vydaných v *The New York Times* a 11 v *The Wall Street Journal*. Postupně jsem jednotlivé články prošla a poté z nich manuálně několik vyřadila. Jednalo se o články nesouvisející se soudním případem *SFFA v. Harvard*, a nebyly tedy vhodné pro mou analýzu. Vyloučila jsem 5 článků nerelevantní pro mé zkoumání, jednalo se například o přepisy rozhovorů nebo shrnutí aktuálního dění v několika větách. Takzvaně to nebyly články vhodné k mé analýze. Konečný korpus zkoumaných článků se nakonec skládal z 13 článků.

Základem výzkumu médií pomocí obsahové analýzy je takzvané kódování textu neboli vytvoření si kategorií zkoumaného obsahu. Pro mne v mém výzkumu je důležité si stanovit jednotlivé rámce v debatě o pozitivních opatřeních. Využila jsem metodu *emergent kódování*, kdy jsem kódovací schéma vytvořila předběžným přečtením článků a nastudováním si debaty

o pozitivních opatřeních.⁵⁶ V mém případě se jedná o vymezení si jednotlivých potencionálních obecných rámců vyskytujících se v debatě.

V knize *Metody výzkumu médií* se doporučuje postupovat v případě obsahové analýzy přibližně takto: nejdříve si musíme formulovat výzkumnou otázku nebo hypotézu, poté si vybereme obsah k analýze, dále si vytváříme kategorie obsahu neboli kódovací schéma. Po těchto krocích začneme obsah kódovat, shromážděná data analyzujeme a v závěru definujeme výsledky výzkumu.⁵⁷

Cílem mého výzkumu je zjistit, jak byla debata o pozitivních opatřeních v denících *The New York Times* a *The Wall Street Journal* v období rozhodnutí *Students for Fair Admission v. Harvard* se soustředěním na to, jak zde byli rámováni Američani asijského původu. Také zkoumám, jaký postoj měly jednotlivé články k pozitivním opatřením. Po přečtení článků jsem si předběžně určila tři hlavní rámce: *Rámec meritokracie*, *Rámec socioekonomický* a *Rámec diverzity*. Rámce jsem identifikovala s pomocí znalosti předešlého rámování pozitivních opatření v médiích. Inspirací mi byla práce Richardsona a Lancendorfera, kteří zkoumali rámování debaty v médiích v období rozhodnutí v soudním případě *Grutter v. Bollinger* z roku 2003.⁵⁸ Jedná se o přelomové rozhodnutí Nejvyššího soudu USA, což je podobné s mým zkoumaným časovým úsekem v době rozhodnutí o *SFFA v. Harvard*. V rámci těchto rámců jsem identifikovala hlavní použité argumenty. Z určených rámců a jejich podkategorií a argumentů jsem vytvořila kódovací schéma. Moje kódovací schéma vypadalo takto:

1. *Rámec meritokracie*

- 1.1 Argument meritokracie a rovné příležitosti bez ohledu na rasu

- 1.2 Argument rasová preference nespravedlivá

- 1.3 Argument barvoslepy přístup

2. *Rámec socioekonomický*

- 2.1 Argument socioekonomické postavení před rasou

- 2.2 Propagace třídně založených pozitivních opatření

3. *Rámec diverzity*

- 3.1 Argument lepší vzdělávací zkušenosti v diverzitivním prostředí

---

⁵⁶ Tomáš Trampota a Martina Vojtěchovská, *Metody výzkumu médií* (Praha: Portál: 2010), 105–106.

⁵⁷ *Ibid.*, 103.

⁵⁸ John D. Richardson a Karen M. Lancendorfer, „Framing affirmative action: The influence of race on newspaper editorial responses to the University of Michigan cases“. *Harvard International Journal of Press/Politics* 9, č. 4 (2004), 74–94, <https://doi.org/10.1177/1081180X04271863> (staženo 1. března 2024).

Dále mě zajímalo, jaké je postavení článků k pozitivním opatřením na univerzitách a zdali se například lišilo v jednotlivých ze dvou deníků dle jejich ideologického zaměření. Vytvořila jsem si tedy stupnici od 1 do 5. A vytvořila jsem si výzkumnou otázku „Jaký postoj měly jednotlivé články k debatě pozitivních opatření na univerzitách?“.

S tím, že v každém z článků se objevují nějaké argumenty pro hodnocení pozitivních opatření na univerzitách. Moje stupnice hodnocení vypadala takto:

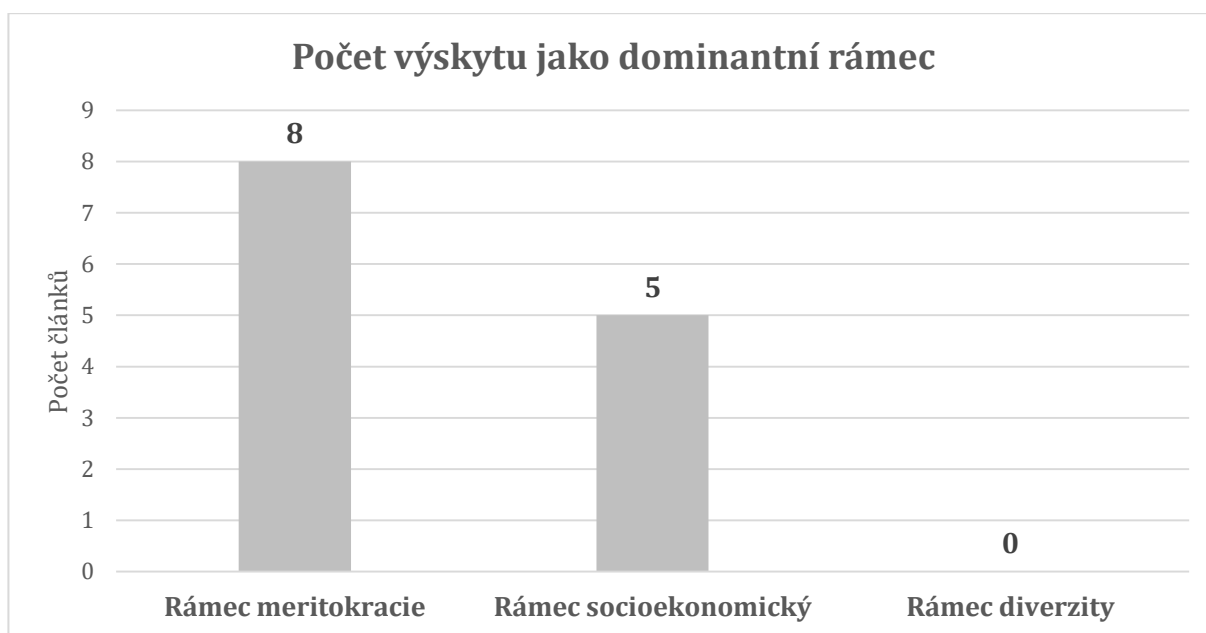
1. *Zcela negativní postoj*: Články velice kritické k politice pozitivních opatření.
2. *Převážně negativní postoj*: Články s převážně negativním názorem, ale obsahují i možnost alternativy.
3. *Neutrální postoj*: Články argumentující vyváženě, bez jasné preference.
4. *Převážně pozitivní postoj*: Články, které jsou převážně pozitivní, ale obsahují i některé kritické argumenty.
5. *Zcela pozitivní postoj*: Články, které jednoznačně podporují pozitivní opatření.

Tuto stupnici jsem následně aplikovala na každý z analyzovaných článků, abych mohla zjistit, jaký je jejich postoj k pozitivním opatřením na univerzitách.

3 Výsledky analýzy

V této kapitole nejdříve obecně popíšu výsledky svého zkoumání. Jaké rámce se nejvíce vyskytovaly a kolikrát. Také zde představím, jaké byly výsledky postojů jednotlivých článků k pozitivním opatřením. K lepší orientaci vyobrazuji výsledky i pomocí grafů.

V rámci mediální analýzy jsem zkoumala, jaké rámce se vyskytují ve vybraném vzorku článků v období kolem rozhodnutí Nejvyššího soudu USA v případě *Students for Fair Admission v. Harvard*. Po předběžném přečtení článků a se znalostí rámování pozitivních opatření jsem si určila tři hlavní rámce: Rámec meritokracie, Rámec socioekonomický, Rámec diverzity. Určila jsem si také, jaký rámec byl v každém ze článků dominantní, tedy jak celkové vyznění článku nejvíce souznělo s jedním rámcem. V tomto případě byl nejvíce využíván jako dominantní rámec Rámec meritokracie. Ten byl využit jako dominantní rámec v 8 článcích z 13. Na druhém místě hojnosti výskytu byl Rámec socioekonomický, který se vyskytoval jako dominantní rámec v 5 článcích. A poslední Rámec diverzity, který nebyl dominantním rámcem v žádném ze článků, ale v jiných se objevil jako sekundární. Níže jsou vyobrazeny dominantní rámce graficky:

Pokud odhlédneme od zkoumání pouze dominantních rámců ve člancích a zkoumáme celkové použití rámců i jako sekundárních, získáme tyto výsledky. Nejvíce se vyskytoval Rámec meritokracie, a to v téměř každém ze článků, tedy v 11 člancích ze 13. Poté Rámec socioekonomický s výskytem v 10 člancích. A nejméně se opět vyskytoval Rámec diverzity, jen v 5 člancích. Celkově se ve člancích vyskytovaly ve většině případů alespoň 2 rámce najednou. Níže v grafu jsou vyobrazeny výsledky celkové četnosti rámců:

Zkoumala jsem také, jaký postoj mají jednotlivé články k politice pozitivních opatření na univerzitách. Jak jsem již vysvětlila v předešlé podkapitole 3.3 Postup výzkumu, jedna z mých otázek byla: „Jaký postoj měly jednotlivé články k debatě pozitivních opatření na univerzitách?“. A poté jsem analyzovala články na stupnici od 1 do 5, podle zabarvení předložených argumentů v člancích. K lepší přehlednosti výsledků jsem vytvořila níže graf. Jak je možné vidět v grafu, jen 3 z 13 zkoumaných článků měly vyvážené předložení argumentů jak negativních, tak pozitivních. Tyto články jsem přiřadila na stupnici na místo 3. – neutrální postoj.

Pokud si rozdělíme jednotlivé články do sekce deníků, ve kterých vyšly, zjištění se lehce lišilo, ale ne příliš. Články *The New York Times* představují spíše směs pohledů na diskuzi, od neutrálního postoje (2 články ze 7), po převážně negativní postoj (4 články) a zcela negativní postoj (1 článek). Tyto články zdůrazňují řadu argumentů, od vyváženého prostoru pozitivních a negativních aspektů pozitivních opatření na amerických univerzitách až po silnou kritiku

opatření a vnímání jich jako diskriminační vůči Američanům asijského původu. V žádném deníku se však nevyskytoval článek, který by měl přímo pozitivní postoj k debatě.

The Wall Street Journal ve svých článcích měl zcela negativní postoj k opatřením. 5 článků z 6 se na stupnici postavilo na čísle 1, neboli byly jednoznačně negativními postoji. Jen jeden z článků se objevil na stupnici na čísle 3 – neboli měl neutrální pohled – a ve článku se objevovaly jak kritické argumenty, tak i pozitivní dopady politiky pozitivních opatření. Celkově byly články v tomto deníku velmi kritické, obhajovaly výsledky soudního případu *SFFA v. Harvard* a zdůrazňovaly diskriminační potenciál této politiky.

Zajímavé zjištění bylo to, že žádný ze zkoumaných článků z obou deníků neobsahoval více pozitivních argumentů než negativních, žádný z nich neměl převážně nebo zcela pozitivní postoj k tématu. Oba dva deníky, jak *The New York Times* a *The Wall Street Journal* zaujaly převážně negativní postoj vůči tématu. V případě deníku *The Wall Street Journal* byl negativní postoj o hodně značnější. *The New York Times* se ve svých článcích snažil být více neutrální a představit i pozitivní stránky, avšak i v tomto deníku přesahovaly negativní argumenty.

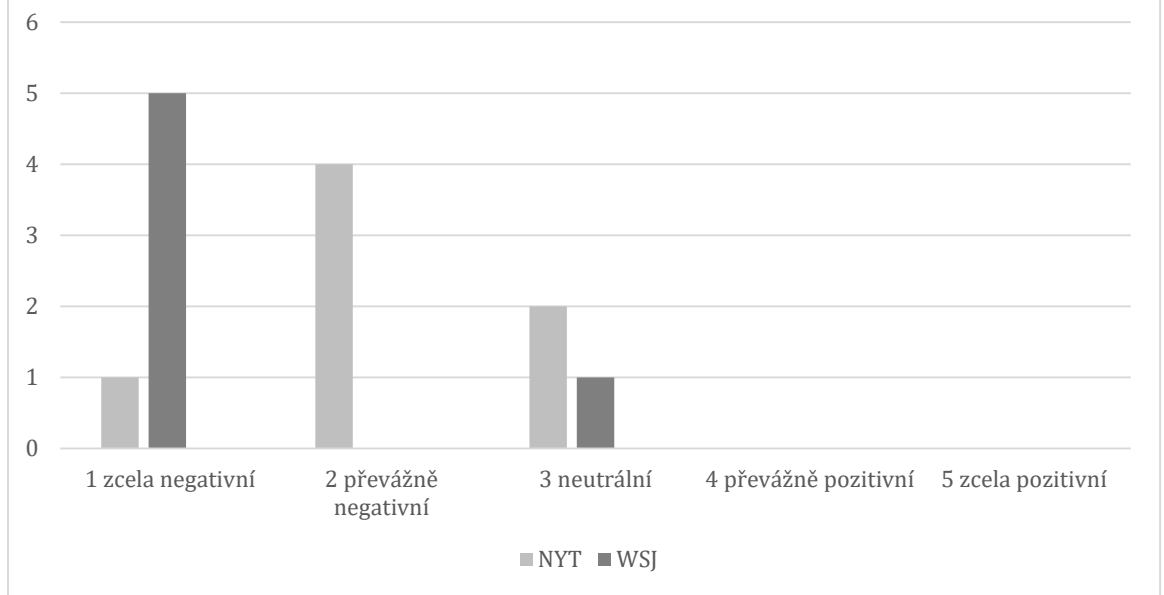
Z výsledku zjišťujeme, že *The Wall Street Journal* ve většině ze zkoumaných článků přistupoval k debatě zcela negativně. Zatímco *The New York Times* se snažilo být více vyvážené, ale i tak převládaly negativní postoje. Z výsledků lze konstatovat, že ve zkoumaném vzorku se více objevovaly negativní názory, což může naznačovat tendenci médií prezentovat spíše kritické pohledy na téma pozitivních opatření na univerzitách. Výsledek mého zkoumání je v souladu s předchozím tématicky podobným výzkumem Karen Miksch a Marka Pedelty z roku 2010. Ti se ve svém výzkumu zaměřili na časopis *The Chronicle of Higher Education*. Z jejich studie vyplynulo, že zpravodajství často zdůrazňuje stranu, která je proti pozitivním opatřením na univerzitách. Také poznamenali, že se v článcích více zdůrazňuje kontroverze tématu nežli skutečné právní souvislosti tématu. I když se jedná o analýzu jiného deníku, výsledek zkoumání postojů mého vzorku článků by mohl naznačovat, že zjištění v práci Miksch a Pedelty je stále aktuální.⁵⁹

---

⁵⁹ Karen Miksch a Mark Pedelty, „Affirmative Action and the Media: A Mixed Methods Analysis of News Coverage of U.S. Supreme Court Cases“, *University of Houston Law Center* (2011): 23, <http://www.law.uh.edu/ihelg/monograph/10-10.pdf> (staženo 10. července 2024).

Postoj článků k pozitivním opatřením

3.1 Rámeček meritokracie

Rámeček meritokracie byl jeden z hlavních identifikovaných rámců v debatě. Identifikovala jsem ho v naprosté většině článků, v 11 článcích z celkových 13.

Rámeček jsem vybrala se znalostí rámování pozitivních opatření v minulosti a přirovnala bych ho k Rámci žádného zvýhodňování identifikovaném v pracích z roku 2003 Clawson a Waltenburga⁶⁰ a také v práci Miksch a Pedelty z roku 2010.⁶¹ Tyto práce zjistily, že mainstreamová média převážně používala Rámeček žádného zvýhodňování, což se potvrdilo i v mém zkoumání, akorát v lehce pozměněné formě rámečku.

Rámeček meritokracie je celkově spíše kritický k pozitivním opatřením zohledňujícím rasu jedinců. Považuje politiku opatření za nespravedlivou a rozdělující společnost. Příмым důkazem projevu v jednom ze článků: „Příliš dlouho se univerzity „mylně domnívaly, že zásadním kritériem identity jednotlivce nejsou překonané výzvy, získané dovednosti nebo naučené lekce, ale jeho barva pleti.“⁶² V dalším článku se mluví o tom, že „pozitivní opatření vytvořila kulturu rasové hry (anglicky *racial gamification*)“.⁶³ Čímž se kritizují důsledky pozitivních opatření.

Jednou z hlavních charakteristik tohoto Rámce je, že se snaží prosazovat takzvaný barvoslepý přístup (anglicky *color-blind approach*). Tento názor obhajuje způsob, kdy by se měli jednotlivci hodnotit jen na základě jejich zásluh (anglicky *merit*), v tomto případě se jedná o akademické úspěchy a dovednosti. Měla by se zcela ignorovat rasa či etnický původ jedinců. Zastánci tohoto argumentu tvrdí, že barvoslepým přístupem dosáhne americká společnost rovnosti v akademickém prostředí a zabrání diskriminaci. Ve článku prohlášení „Ústava nařizuje barevnou slepotu. Není na čase to zkusit?“ přímo zdůrazňuje argument, že přijetí barvoslepeho přístupu je nejen spravedlivé, ale také v souladu s ústavní rovností.⁶⁴

---

⁶⁰ Rosalee A. Clawson a Eric N. Waltenburg, „Support For A Supreme Court Affirmative Action Decision: A Story in Black and White“, *American Politics Research* 31, č. 3, 251–279, <https://doi.org/10.1177/1532673X03251197> (staženo 10. července 2024).

⁶¹ Karen Miksch a Mark Pedelty, „Affirmative Action and the Media: A Mixed Methods Analysis of News Coverage of U.S. Supreme Court Cases“, *University of Houston Law Center* (2011): 1–30, <http://www.law.uh.edu/ihelg/monograph/10-10.pdf> (staženo 10. července 2024).

⁶² Ward Connerly, „A Long Road To Racial Equality“, *The Wall Street Journal*, 30. června 2023, <https://global-factiva-com.ezproxy.is.cuni.cz/hp/printsavews.aspx?ppstype=Article&pp=Print&hc=All> (staženo 1. února 2024).

⁶³ Tyler Austin Harper, „I Prepped Elite College Applicants. Here's How the Race Game Is Played“, *The New York Times*, 3. července 2023, <https://global-factiva-com.ezproxy.is.cuni.cz/hp/printsavews.aspx?ppstype=Article&pp=Print&hc=All> (staženo 1. února 2024).

⁶⁴ Charlotte Allen, „Colorblindness Is Worth a Try“, *The Wall Street Journal*, 25. července 2023, <https://global-factiva-com.ezproxy.is.cuni.cz/hp/printsavews.aspx?ppstype=Article&pp=Print&hc=All> (staženo 1. února 2024).

V Rámci meritokracie jsou Američané asijského původu rámováni především jako ti, co jsou politikou pozitivních opatření diskriminováni. V jednom ze článků *The Wall Street Journal* je argument prezentován přímo takto: „Na mnoha předních univerzitách snižují rasové preference počet přijatých Američanů asijského původu, dokonce i těch s vyšší kvalifikací.“⁶⁵ Mnoho prací však tento argument vyvrací a považuje jen za využití Američanů asijského původu k prosazení jejich kritickému pohledu na pozitivní opatření celkově. Například ve článku *A Critical Analysis of Media Discourse on Affirmative Action and Asian Americans* akademici kritizují tento rámec a žádají představitele univerzitního vzdělání k lepšímu vysvětlení funkce opatření a jeho kladných stránek.⁶⁶

---

⁶⁵ The Editorial Board, „The Deception of 'Affirmative Action'; Pew Research finds that when Asian-Americans are shown the reality behind the euphemism, opinions change.“, *The Wall Street Journal*, 10. června 2023, <https://global-factiva-com.ezproxy.is.cuni.cz/hp/printsavews.aspx?ppstype=Article&pp=Print&hc=Publication> (staženo 1. února 2024).

⁶⁶ Samuel D. Museus, Amy C. Wang, Hannah Hyun White a Vanessa S. Na, „A Critical Analysis of Media Discourse on Affirmative Action and Asian Americans“, *New Directions for Higher Education* 2019, č. 186 (13. června 2019): 11, <https://doi.org/10.1002/he.20320> (staženo 15. června 2024).

3.2 Rámec socioekonomický

Rámec socioekonomický byl v mém vzorku článků druhý nejčastěji se vyskytujícím rámcem. Jedná se o novější rámec, ne příliš identifikovaný v dřívějších mediálních analýzách. Rámec socioekonomický je stejně jako předešlý Rámec meritokracie kritický vůči pozitivním opatřením na amerických univerzitách. Tento rámec navrhuje, aby se politika pozitivních opatření odklonila od rasových aspektů a zaměřila se na ekonomické rozdíly, bez ohledu na rasu jedinců. Tvrdí především to, že socioekonomický status jedinců je významným faktorem v příležitostech a výsledcích ve vzdělávání. Příkladem tohoto argumentu je přímo ve článku *The New York Times*: „Poskytnutí podpory ekonomicky znevýhodněným studentům je spravedlivější a právně i politicky udržitelnější způsob.“⁶⁷

Celkově tento rámec obhajuje opatření, která by zohledňovala ekonomický původ na rozdíl od rasové příslušnosti. Obhájci tohoto rámce tvrdí, že při socioekonomickém druhu opatření bude systém spravedlivější ke všem, tedy že z něho budou mít prospěch i Američané asijského původu.⁶⁸

V Rámci socioekonomickém stejně jako v Rámci meritokracie jsou Američani asijského původu rámováni jako ti, co jsou diskriminováni pozitivními opatřeními. Rámec naznačuje především to, že odklon od zohledňování rasy v pozitivních opatřeních a přeorientování se na zajištění spravedlivějších příležitostí pro ekonomicky znevýhodněné studenty, by pomohlo i Američanům asijského původu. Celkově Rámec socioekonomický podporuje myšlenku, že řešení ekonomických rozdílů může podpořit rasovou i třídní diverzitu (anglicky *class diversity*). Na druhou stranu se ale články, které obsahovaly Rámec socioekonomický, snaží vyvrátit stereotyp modelové menšiny (anglicky *model minority*) týkající se Američanů asijského původu.

Tento stereotyp se objevil v 60. letech 20. století, kdy se v médiích začalo psát o rozdílech mezi Afroameričany a Američany asijského původu. Diskutovalo se o rozdílném ekonomickém postavení a rodinných strukturách těchto dvou menšin. Asijsko-americké rodiny byly prezentovány jako ekonomicky úspěšné a rodinně soudržné, zatímco afroamerické rodiny byly naopak vykreslovány jako chudé a nesourodé. Kritici pozitivních opatření začali využívat

---

⁶⁷ Richard D. Kahlenberg, „Focus on Class, Not Race“, *The New York Times*, 9. července 2023, <https://global-factiva-com.ezproxy.is.cuni.cz/hp/printsavews.aspx?ppstype=Article&pp=Print&hc=Publication> (staženo 1. února 2024).

⁶⁸ Michael Powerll a Ilana Marcus, „California Vote Exposed a Divide Amid Democrats“, *The New York Times*, 11. června 2023, <https://global-factiva-com.ezproxy.is.cuni.cz/hp/printsavews.aspx?ppstype=Article&pp=Print&hc=All> (staženo 1. února 2024).

tento obraz modelové menšiny k argumentu, že pokud Američani asijského původu jsou schopni překonat rasismus tvrdou prací, ostatní menšiny by měly být stejně úspěšné. Stereotyp modelové menšiny se objevuje dodnes.⁶⁹ V rámci socioekonomickém je tento stereotyp kritizován s tím, že ne všichni z asijsko-americké menšiny jsou úspěšní. V rámci se na základě tohoto argumentu prosazuje potřeba přistoupit ke zohledňování socioekonomického původu jednotlivců a opustit zohledňování rasy při přijímacích řízení na americké univerzity. Jinými slovy tento argument podporuje potřebu zohledňování socioekonomického původu jedinců a upuštění od posuzování rasy při přijímacích řízeních na americké univerzity.

---

⁶⁹ Samuel D. Museus, Amy C. Wang, Hannah Hyun White a Vanessa S. Na, „A Critical Analysis of Media Discourse on Affirmative Action and Asian Americans“, *New Directions for Higher Education* 2019, č. 186 (13. června 2019): 14–15, <https://doi.org/10.1002/he.20320> (staženo 15. června 2024).

3.3 Rámec diverzity

Rámec diverzity se ve vzorku mých článků zobrazoval nejméně. V žádném z článků nebyl dominantním rámcem a celkově se jako sekundární rámec objevoval v 5 článcích. Jedná se o jediný z mých identifikovaných rámců s kladným postojem k pozitivním opatřením na amerických univerzitách. Hlavním argumentem Rámce diverzity je, že rasová diverzita na akademické půdě vytváří silnější vyváženou společnost. Slovy jednoho z článků: „Rasová diverzita je velmi důležitá.“⁷⁰

Dalším argumentem je, že diverzita pomáhá americké společnosti se vypořádat s historickou diskriminací některých menšin. Jedná se o „nápravu křivd způsobenou staletími systémového rasismu“.⁷¹ V dalším článku *The New York Times* se také mluví o „nápravě neblahé rasové historie národa“.⁷² V posledních letech se však začínají objevovat názory, že by se měla najít alternativní cesta udržení diverzity na akademické půdě, bez ohledu na rasu.

V Rámci diverzity jsou Američané asijského původu rámováni jako přispěvatelé k širší diverzitě na akademické půdě. Zároveň jsou ale také rámováni jako ti, co jsou často vystaveni vyšším standardům při přijímacích řízeních na univerzity. Podobně jako v Rámci meritokracie jsou tedy Američani asijského původu rámováni spíše jako oběti pozitivních opatření.

---

⁷⁰ Richard D. Kahlenberg, „Focus on Class, Not Race“, *The New York Times*, 9. července 2023, <https://global-factiva-com.ezproxy.is.cuni.cz/hp/printsavews.aspx?ppstype=Article&pp=Print&hc=Publication> (staženo 1. února 2024).

⁷¹ Michael Powell a Ilana Marcus, „California Vote Exposed a Divide Amid Democrats“, *The New York Times*, 11. června 2023, <https://global-factiva-com.ezproxy.is.cuni.cz/hp/printsavews.aspx?ppstype=Article&pp=Print&hc=All> (staženo 1. února 2023).

⁷² Richard D. Kahlenberg, „Focus on Class, Not Race“, *The New York Times*, 9. července 2023, <https://global-factiva-com.ezproxy.is.cuni.cz/hp/printsavews.aspx?ppstype=Article&pp=Print&hc=Publication> (staženo 1. února 2024).

Závěr

Pozitivní opatření (*anglicky affirmative action*) na univerzitách ve Spojených státech amerických dlouhodobě představují kontroverzní a velmi polarizované téma, které rozděluje veřejnost i média.⁷³ Ve své bakalářské práci jsem zkoumala mediální pokrytí této debaty v období kolem vynesení rozsudku Nejvyššího soudu v případě *Students for Fair Admissions v. Harvard*. Mediální debatu jsem zkoumala pomocí použití kvantitativní a kvalitativní obsahové analýzy s využitím teorie rámování. Cílem mého zkoumání bylo analyzovat, jak média, v mém případě dva deníky *The New York Times* a *The Wall Street Journal*, prezentují debatu o pozitivních opatřeních se zaměřením se na Američany asijského původu.

V rámci mé analýzy jsem identifikovala tři dominantní rámce v debatě: Rámec meritokracie, Rámec socioekonomický a Rámec diverzity. Rámec meritokracie se ukázal jako nejčastěji používaný v mediální debatě. Dále jsem také zkoumala, jaké postoje měly jednotlivé články k pozitivním opatřením.

Rámec meritokracie se v mém vzorku článků vyskytoval nejčastěji. Jako dominantní rámec, tedy celkové vyznění článku nejvíce souznělo s tímto rámcem, se vyskytoval v 8 článcích z celkových 13. Celkově jsem Rámec meritokracie identifikovala v 11 článcích. Jedná se o rámec, který je kritický vůči pozitivním opatřením. Jeden z hlavních argumentů v tomto rámci je, že zájemci o studium na americké univerzity by se měli hodnotit jen podle jejich zásluh ve vzdělání (*anglicky merit*), a ne podle jejich rasy. V tomto rámci jsou Američané asijského původu rámováni především jako oběti této politiky, která upřednostňuje rasovou diverzitu před individuálními úspěchy studentů.

Dále jsem identifikovala Rámec socioekonomický. Ten byl druhý nejčastěji využívaný v debatě, v 5 článcích se vyskytoval jako dominantní rámec a celkově byl přítomný v 10 článcích ze 13. Hlavním argumentem v Rámci socioekonomickém v debatě o pozitivních opatřeních je, že preference při přijímání na vysoké školy by měly být založeny na socioekonomickém postavení, nikoli na rase. Tento argument prosazuje, že zohlednění ekonomického původu uchazeče a souvisejících znevýhodnění poskytuje spravedlivější a účinnější způsob řešení nerovnosti a podpory rozmanitosti. Rámec předpokládá, že pozitivní opatření založená na socioekonomickém základu by pomohla studentům z horších

---

⁷³ John Gramlich, „Americans and affirmative action: How the public sees the consideration of race in college admissions, hiring“, *Pew Research*, 16. června 2023, <https://www.pewresearch.org/short-reads/2023/06/16/americans-and-affirmative-action-how-the-public-sees-the-consideration-of-race-in-college-admissions-hiring/> (staženo 27. července 2024).

ekonomických zázemí bez ohledu na jejich rasu. Čímž by se vytvořilo na akademické půdě spravedlivější prostředí. Američané asijského původu jsou v tomto rámci podobně jako v Rámci meritokracie stavěni do role obětí pozitivních opatření.

Posledním identifikovaným rámcem byl Rámec diverzity. Ten se v mém zkoumání vyskytoval nejméně. Jako dominantní rámec nebyl v žádném ze článků a celkově se vyskytoval jen v 5 člancích ze 13. Jedná se o rámec s kladným přístupem k pozitivním opatřením. Hlavním argumentem je, že diverzita na akademické půdě pomáhá k silnější americké společnosti. V Rámci diverzity jsou Američané asijského původu rámováni jako přispěvatelé k širší diverzitě na akademické půdě. Zároveň jsou ale také rámováni jako ti, co jsou často vystaveni vyšším standardům při přijímacích řízeních na univerzity. Podobně jako v předešlých dvou rámcích jsou tedy Američani asijského původu rámováni spíše jako oběti pozitivních opatření.

Z celkové mediální analýzy vychází, že média k debatě o pozitivních opatřeních přistupují negativně. Ve většině článků převažovaly negativní argumenty, bez ohledu na to, o jaký z dvou deníků se jednalo. V identifikovaných rámcích převažoval argument Američanů asijského původu jako obětí těchto opatření. Ve většině ze článků byla asijsko-americká minorita rámována jako diskriminovaná pozitivními opatřeními.

Jednotlivé identifikované rámce společně ukazují nejednotnou povahu diskuze o pozitivních opatřeních. Rámce byly především negativní k politice pozitivních opatření a zobrazovaly Američany asijského původu jako oběti těchto opatření. Články *The Wall Street Journal* byly o něco více negativní k tématu než ty publikované v *The New York Times*.

Podle klasické definice teorie rámování od Roberta Entmana, která tvrdí, že „rámování spočívá ve výběru určitých aspektů reality a jejich zdůraznění v textu“⁷⁴ můžeme dojít k závěrům, že čtenáři *The New York Times* a *The Wall Street Journal* mohou politiku pozitivních opatření vnímat spíše negativně a asijsko-americkou minoritu jako oběť těchto opatření.

---

⁷⁴ Robert M. Entman, „Framing Towards Clarification of Fractured Paradigm“, *Journal of Communication* 43, č. 4 (1993): 52, <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.1993.tb01304.x> (staženo 1. března 2024).

Summary

Affirmative action at universities in the United States of America has long been a controversial and highly polarized topic that divides the public and the media. In my undergraduate thesis, I examined media coverage of this debate in the period surrounding the Supreme Court's ruling in *Students for Fair Admissions v. Harvard*. I researched the media debate using quantitative and qualitative content analysis using framing theory. The goal of my research was to analyze how the media, in my case two newspapers, *The New York Times* and *The Wall Street Journal*, present the affirmative action debate with a focus on Asian Americans.

As part of my analysis, I have identified three dominant frames in the debate: the Meritocracy frame, the Socioeconomic frame, and the Diversity frame. The Meritocracy frame emerged as the most frequently used in the media debate. Furthermore, I also examined what attitudes individual articles had towards positive measures.

The Meritocracy frame appeared most often in my sample of articles. As the dominant framework, i.e. the overall wording of the article most resonated with this framework, it appeared in 8 articles out of a total of 13. Overall, I identified the Meritocracy frame in 11 articles. This is a framework that is critical of affirmative action. One of the main arguments in this framework is that those interested in studying at American universities should be evaluated only according to their merit in education, and not according to their race. In this framework, Asian Americans are framed primarily as victims of this policy, which prioritizes racial diversity over individual student achievement.

I also identified the Socioeconomic frame. This frame was the second most frequently used in the debate, appearing as the dominant frame in 5 articles and overall being present in 10 articles out of 13. The main argument in the Socioeconomic frame in the debate on affirmative action is that preferences for university admissions should be based on socioeconomic status, not race. This approach argues that considering an applicant's economic background and associated disadvantages provides a fairer and more effective way of addressing inequality and promoting diversity. This frame assumes that affirmative action based on socioeconomic background would help students from disadvantaged economic backgrounds regardless of their race. Which would create a fairer environment on campus. Asian Americans are cast as victims of affirmative action in this framework, similar to the Meritocracy Frame.

The last frame identified was the Diversity frame. The latter occurred the least in my research. It was not a dominant frame in any of the articles, and overall it appeared only in 5 articles out of 13. It is a frame with a positive approach to positive measures. The main argument

is that diversity on campus contributes to a stronger American society. In the Diversity frame, Asian Americans are framed as contributors to broader diversity on campus. But at the same time, they are also framed as those who are often subjected to higher standards in university admissions procedures. Similar to the previous two frames, Asian Americans are thus framed more as victims of affirmative action.

The overall media analysis shows that the media approach the debate on positive measures negatively. In most of the articles, the negative argument prevailed, regardless of which of the two dailies it was about. In the frames identified, the argument of Asian Americans as victims of these measures prevailed. In most of the articles, the Asian-American minority was framed as being discriminated against by positive measures.

Together, the individual frames identified demonstrate the multifaceted nature of the affirmative action debate. The frames were primarily negative about affirmative action policies and portrayed Asian Americans as victims of affirmative action policies. *The Wall Street Journal* articles were slightly more negative on the topic than those published in *The New York Times*.

According to Robert Entman's classic definition of framing theory, which states that "framing is the selection of certain aspects of reality and their emphasis in the text," we can conclude that readers of *The New York Times* and *The Wall Street Journal* may perceive affirmative action policies rather negatively and the Asian-American minority as victims of these measures.

Použité zdroje

Primární zdroje

Novinové články k analýze

Allen, Charlotte. „Colorblindness Is Worth a Try“. *The Wall Street Journal*, 25. července 2023, <https://global-factiva-com.ezproxy.is.cuni.cz/hp/printsavews.aspx?ppstype=Article&pp=Print&hc=Publication> (staženo 1. února 2024).

Connerly, Ward. „A Long Road To Racial Equality“. *The Wall Street Journal*, 30. června 2023, <https://global-factiva-com.ezproxy.is.cuni.cz/hp/printsavews.aspx?ppstype=Article&pp=Print&hc=Publication> (staženo 1. února 2024).

Fitzpatrick, Brian T. „Racial Preferences Won't Go Easily“. *The Wall Street Journal*, 1. června 2023, <https://global-factiva-com.ezproxy.is.cuni.cz/hp/printsavews.aspx?ppstype=Article&pp=Print&hc=Publication> (staženo 1. února 2024).

French, David. „Harvard Undermined Itself“. *The New York Times*, 30. června 2023, <https://global-factiva-com.ezproxy.is.cuni.cz/hp/printsavews.aspx?ppstype=Article&pp=Print&hc=All> (staženo 1. února 2024).

Harper, Tyler Austin. „I Prepped Elite College Applicants. Here's How the Race Game Is Played“. *The New York Times*, 3. července 2023, <https://global-factiva-com.ezproxy.is.cuni.cz/hp/printsavews.aspx?ppstype=Article&pp=Print&hc=All> (staženo 1. února 2024).

Hartocollis, Anemona. „Worries Persist for Asian Americans After the Ruling on Affirmative Action“. *The New York Times*, 10. července 2023, <https://global-factiva-com.ezproxy.is.cuni.cz/hp/printsavews.aspx?ppstype=Article&pp=Print&hc=All> (staženo 1. února 2024).

Jindal, Bobby. „Affirmative Action Bred Hypocrisy and Victimhood“. *The Wall Street Journal*, 18. července 2023, <https://global-factiva-com.ezproxy.is.cuni.cz/hp/printsavews.aspx?ppstype=Article&pp=Print&hc=Publication> (staženo 1. února 2024).

Kahlenberg, Richard D. „Focus on Class, Not Race“. *The New York Times*, 9. července 2023, <https://global-factiva-com.ezproxy.is.cuni.cz/hp/printsavews.aspx?ppstype=Article&pp=Print&hc=Publication> (staženo 1. února 2024).

Leonhardt, David. „The Glaring Blind Spot in College Admissions: Economic Diversity“. *The New York Times*, 5. července 2023, <https://global-factiva-com.ezproxy.is.cuni.cz/hp/printsavews.aspx?ppstype=Article&pp=Print&hc=Publication> (staženo 1. února 2024).

Moise, Imani, Isaac Yu a Erin Mulvaney. „U.S. News: Gaps Persist in Affirmative Action's Wake --- After high court's ruling, the legacy of race-based policies gets a reappraisal“. *The Wall Street Journal*, 3. července 2023, <https://global-factiva-com.ezproxy.is.cuni.cz/hp/printsavews.aspx?ppstype=Article&pp=Print&hc=Publication> (staženo 1. února 2024).

Powell, Michael a Ilana Marcus. „California Vote Exposed a Divide Amid Democrats“. *The New York Times*, 11. června 2023, <https://global-factiva-com.ezproxy.is.cuni.cz/hp/printsavews.aspx?ppstype=Article&pp=Print&hc=All> (staženo 1. února 2024).

The Editorial Board. „The Deception of 'Affirmative Action'; Pew Research finds that when Asian-Americans are shown the reality behind the euphemism, opinions change.“. *The Wall Street Journal*, 10. června 2023, <https://global-factiva-com.ezproxy.is.cuni.cz/hp/printsavews.aspx?ppstype=Article&pp=Print&hc=Publication> (staženo 1. února 2024).

Weisman, Jonathan. „Recent Rulings Could Help Democrats Win Over Voters“. *The New York Times*, 2. července 2023, <https://global-factiva-com.ezproxy.is.cuni.cz/hp/printsavews.aspx?ppstype=Article&pp=Print&hc=All> (staženo 1. února 2024).

Sekundární zdroje

„Fisher v. University of Texas“, *Oyez*, www.oyez.org/cases/2012/11-345 (staženo 1. dubna 2024).

„History of Executive Order 11246“. *U.S. Department of Labor*. <https://www.dol.gov/agencies/ofccp/about/executive-order-11246-history> (staženo 10. dubna 2024).

„Legal Highlight: The Civil Rights Act of 1964“. *U.S. Department of Labor*. <https://www.dol.gov/agencies/oasam/civil-rights-center/statutes/civil-rights-act-of-1964> (staženo 10. dubna 2024).

„Our Cases“. Students for Fair Admissions. publikováno 17. listopadu 2014, <https://studentsforfairadmissions.org/project-on-fair-representation-announces-lawsuits-challenging-admissions-policies-at-harvard-univ-and-univ-of-north-carolina-chapel-hill/> (staženo 12. dubna 2024).

Bobek, Michal, Pavla Boučková a Zdeněk Kühn. *Rovnost a diskriminace*. Praha: Beck, 2007.

Clawson, Rosalee A. a Eric N. Waltenburg. „Support For a Supreme Court Affirmative Action Decision: A Story in Black and White“. *American Politics Research* 31, č. 3 (2003), 251–279, <https://doi.org/10.1177/1532673X03251197> (staženo 1. března 2024).

Entman, R. M. „Framing: Toward Clarification of a Fractured Paradigm“. *Journal of Communication* 43, č. 4 (1993): 51–58, <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.1993.tb01304.x> (staženo 1. března 2024).

Entman, Robert M. „Framing Towards Clarification of Fractured Paradigm“. *Journal of Communication* 43, č. 4 (1993): 51–58, <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.1993.tb01304.x> (stažena 1. března 2024).

Entman, Robert M. „Manufacturing discord: Media in the affirmative action debate“. *Harvard International Journal of Press/Politics* 2, č. 4 (1997): 32–51.

Gamson, W.A. a A. Modigliani. „The changing culture of affirmative action“. *Research in Political Sociology* 3 (1987): 137–177.

Gramlich, John. „Americans and affirmative action: How the public sees the consideration of race in college admissions, hiring“, *Pew Research*, 16. června 2023, <https://www.pewresearch.org/short-reads/2023/06/16/americans-and-affirmative-action-how-the-public-sees-the-consideration-of-race-in-college-admissions-hiring/> (staženo 27. července 2024).

<https://news.justia.com/supreme-court-rules-against-affirmative-action/> (staženo 1. července 2024).

Jinsheng, Pan, Zichen Wang, Weihong Qi, Hanjia Lyu a Jiebo Luo. „Understanding Divergent Framing of Supreme Court Controversies: Social Media Vs. News Outlets“. *Ithaca* (18. září 2023): 1–7, <http://arxiv.org/abs/2309.09508> (staženo 2. července 2024).

Kamín, Tomáš. „Affirmative Action - obrácená forma diskriminace?“. *Časopis pro právní vědu a praxi* 9, č. 4 (2001): 378–384, <https://journals.muni.cz/cpvp/article/view/8368/7521> (staženo 1. března 2024).

Krippendorff, Klaus. *Content Analysis: An Introduction to Its Methodology*. SAGE, 2004.

Lakoff, George. *Don't Think of an Elephant!: Know Your Values and Frame the Debate*. Chelsea Green Publishing Company, 2004.

Lee, Jennifer a Van C. Tran. „The Mere Mention of Asian Americans in Affirmative Action“. *Sociological Science* 6, (26. září 2019): 551–579, <https://doi.org/10.15195/v6.a21> (staženo 5. dubna 2024).

Leiter, Samuel a William M. Leiter. *Affirmative action in antidiscrimination law and policy an overview and synthesis*. Albany: State University of New York Press, 2011.

Lippert-Rasmussen, Kasper. *Making Sense of Affirmative Action*. New York: Oxford University Press, 2020.

Liptak, Adam. „Supreme Court Strikes Down Affirmative Action“. *The New York Times*, 29. června 2023, <https://www.nytimes.com/2023/06/29/us/politics/supreme-court-admissions-affirmative-action-harvard-unc.html> (staženo 1. července 2024).

Museus, Samuel D., Amy C. Wang, Hannah Hyun White a Vanessa S. Na. „A Critical Analysis of Media Discourse on Affirmative Action and Asian Americans“. *New Directions for Higher Education* 2019, č. 186 (13. června 2019): 11–24, <https://doi.org/10.1002/he.20320> (staženo 15. června 2024).

Park, Julie J. a Amy Liu. „Interest Convergence or Divergence? A Critical Race Analysis of Asian Americans, Meritocracy, and Critical Mass in the Affirmative Action Debate“. *The Journal of Higher Education* 85, č. 1 (2014): 36–64, <https://doi.org/10.1080/00221546.2014.11777318> (staženo 25. května 2024).

Petrův, Helena. „Kruh americké koncepce rovnosti (od diskriminace menšin k diskriminaci většiny)“. *Právník* 147, č. 10 (2008): 1082–1100, (staženo 1. dubna 2024).

Pincus, Fred L. *Reverse Discrimination: Dismantling the Myth*. Lynne Rienner Pub: 2003.

Richardson, John D. „Switching Social Identities: The Influence of Editorial Framing on Reader Attitudes Toward Affirmative Action and African Americans“. *Communication Research* 32, č. 4 (2005): 503–528, <https://doi.org/10.1177/0093650205277321> (staženo 1. března 2024).

Richardson, John D. a Karen M. Lancendorfer. „Framing Affirmative Action: The Influence of Race on Newspaper Editorial Responses to the University of Michigan Cases“. *Harvard International Journal of Press/Politics* 9, č. 4 (září 2004): 74–94, <https://doi.org/10.1177/1081180X04271863> (staženo 1. března 2024).

Ruiz, Neil G., Ziyag Tian a Jens Manuel Krogstad, „Asian Americans Hold Mixed Views Around Affirmative Action“. *Pew Research Center*, 8. června 2023, <https://www.pewresearch.org/race-and-ethnicity/2023/06/08/asian-americans-hold-mixed-views-around-affirmative-action/> (staženo 12. července 2024).

Shearer, Elisa a Amy Mitchell. „Broad agreement in U.S. – even among partisans – on which news outlets are part of the ‘mainstream media’“. *Pew Research Center*, 7. května 2021, <https://www.pewresearch.org/short-reads/2021/05/07/broad-agreement-in-u-s-even-among-partisans-on-which-news-outlets-are-part-of-the-mainstream-media/> (staženo 15. června 2024).

Snipes, Alexandra a Cas Mudde. „France’s (Kinder, Gentler) Extremist’: Marine Le Pen, Intersectionality, and Media Framing of Female Populist Radical Right Leaders“. *Politics & Gender* 16, č. 2 (červen 2020): 438–470, <https://doi.org/10.1017/S1743923X19000370> (staženo 1. července 2024).

Stroop, Chrissy. „Democrats and the media enable Supreme Court to strip Americans’ rights“. *OpenDemocracy*, 5. července 2023, <https://www.opendemocracy.net/en/5050/supreme-court-democrats-media-must-confront-right-wing-strip-rights-race-university/> (staženo 12. dubna 2024).

Sugino, Corinne Mitsuye. „Multicultural Anti-Racism: Anti-Blackness and Asian Americans in Students for Fair Admissions V. Harvard“. *Western Journal of Communication* 86, č. 4 (17. června 2022): 423–425, <https://doi.org/10.1080/10570314.2022.2087887> (staženo 1. července 2024).

Team Justia News. „Supreme Court Rules Against Affirmative Action“. *Justia News*, 29. června 2023,

Trampota, Tomáš a Martina Vojtěchovská. *Metody výzkumu médií*. Portál: 2010.

Urofsky, Melvin I. *The Affirmative Action Puzzle: A Living History from Reconstruction to Today*. Knopf Doubleday Publishing Group, 2020.

Vošmik, Josef. „Pozitivní diskriminace — oxymorón, anebo legitimní termín? Pokus o rehabilitaci pojmového konceptu.“. *Fórum sociální práce*, č. 1 (2021): 61–86, <http://hdl.handle.net/20.500.11956/128388> (staženo 1. dubna 2024).

Watson, Amy. „Average paid and verified weekday circulation of The New York Times from 2000 to 2023“. *Statista*, 12. května 2024, <https://www.statista.com/statistics/273503/average-paid-weekday-circulation-of-the-new-york-times/> (staženo 1. července 2024).